

แนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจ ต่อศาสนิกชนต่างๆ

พุทธ

อิสลาม

คริสต์

พราหมณ์-ฮินดู

ซิกข์

- กฎหมาย/ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- ข้อบัญญัติทางศาสนา
- แนวทางการปฏิบัติ
- ข้อควรระวัง
- ข้อยกเว้น

โดย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

และ

คณะทำงานจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ

คณะอนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับการส่งเสริมจริยธรรมและการพัฒนาคุณธรรม

คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

สารบัญ

- * หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/ว ๔๘ ลง ๑๗ ธ.ค.๖๓ เรื่อง แจ้งประชาสัมพันธ์แนวทางการปฏิบัติงาน
ด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ
- * หนังสือ สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๓๘๓ ลง ๖ พ.ย.๖๓ เรียง ผบ.ตร.(ผ่าน ผบช.ศ.) เรื่อง แจ้งมติ ก.ตร.
ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๙ ต.ค.๖๓ ให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงาน
ด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ตามที่ ตร.เสนอ โดยให้ ตร.แจ้งเวียน
ให้หน่วยงานในสังกัดรับทราบและนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจต่อไป
ทั้งนี้ ที่ประชุมให้การรับรองมติในเรื่องนี้และให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุม
- * บันทึก บช.ศ. ลง ๒๘ ต.ค.๖๓ ท้ายหนังสือ บก.อก.บช.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๓๖๑๓ ลง ๒๘ ต.ค.๖๓
เรื่อง เชิญชี้แจงในการประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๙ ต.ค.๖๓ โดยมอบ ผบก.อก.บช.ศ. เป็น
ผู้แทนเข้าร่วมประชุมฯ
- * หนังสือ สง.ก.ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๓๖๒ ลง ๒๒ ต.ค.๖๓ เรื่อง เชิญชี้แจงในการประชุม ก.ตร.
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๙ ต.ค.๖๓ โดยมีระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับ บช.ศ. ในวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอ
เพื่อพิจารณา เรื่องที่ ๕ ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อ
ศาสนิกชนต่าง ๆ
- * หนังสือ บช.ศ. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๑/๑๘๐๔ ลง ๑๔ ต.ค.๖๓ เรียง ผบช.สง.ก.ตร. เรื่อง การจัดทำร่างแนวทาง
การปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ โดยเสนอ ก.ตร. พิจารณาให้
ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ดังกล่าว
- * บันทึก ตร. ลง ๕ ต.ค.๖๓ ท้ายหนังสือ บช.ศ. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๑๕๔๔ ลง ๑๐ ก.ย.๖๓ เรื่อง การจัดทำ
ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ โดยให้นำ
ร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ เสนอ ก.ตร.พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ
ก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร. ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป
- * คำนิยม พุทธ อิสลาม คริสต์ พราหมณ์-ฮินดู ชิกข์
- * ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ
- * หนังสือ ตป.สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๒๘๘ ลง ๘ ก.ย.๖๓ เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ตร.จริยธรรม
ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อ ๑ ก.ย.๖๓
- * บันทึก บช.ศ. ลง ๓๑ ส.ค.๖๓ ท้ายหนังสือ บก.อก.ก. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๒๙๗๐ ลง ๒๘ ส.ค.๖๓
เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อ ๑ ก.ย.๖๓ โดยมอบ ผบก.อก.บช.ศ. เป็นผู้แทน
เข้าร่วมประชุมฯ
- * หนังสือ ตป.สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๑๒๔๘ ลง ๒๗ ส.ค.๖๓ เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม
ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อ ๑ ก.ย.๖๓ โดยมีระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับ บช.ศ. ในวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอ
เพื่อพิจารณา เรื่อง ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อ
ศาสนิกชนต่าง ๆ (บช.ศ.)
- * คำสั่ง ตร. ที่ ๗๒๔/๒๕๖๒ ลง ๑๓ ธ.ค.๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงาน
ด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๕๑๓ ๓๘๙๔ ภายใน ๒๗๓

ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/ ๖๔๙

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งประชาสัมพันธ์แนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๗๒๔/๒๕๖๒ ลง ๑๓ ธ.ค.๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ โดยแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจดังกล่าว ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ต.ค.๖๓ และให้ ตร. แจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัดรับทราบและนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจต่อไป ดังนั้น จึงส่งแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจให้ทุกหน่วยงานในสังกัด จำนวนหน่วยละ ๑ เล่ม เพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการดังนี้

๑. ให้ทุกหน่วยงานในสังกัด ดำเนินการเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจฯ จากเว็บไซต์ บช.ศ.(www.edupol.org) และนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์บนหน้าเว็บไซต์ของทุกหน่วยงาน เริ่มปฏิบัติตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ เป็นต้นไป โดยให้ทุกหน่วยในสังกัดรายงานผลให้ ตร.(ผ่าน บช.ศ.) ทราบภายใน ๑ ก.ย.ของทุกปีงบประมาณ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ เป็นต้นไป

๒. ให้ทุกหน่วยงานในสังกัด แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดรับทราบและนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีข้อมูลประกอบด้วย กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อบัญญัติทางศาสนา แนวทางการปฏิบัติ ข้อควรระวัง ข้อยกเว้น โดยข้อมูลดังกล่าวปรากฏที่เว็บไซต์ บช.ศ.(www.edupol.org), เว็บไซต์ของแต่ละหน่วยงานใน สังกัด ตร. หรือสแกนคิวอาร์โค้ดจากหนังสือแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจฯ อีกส่วนหนึ่ง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

พล.ต.อ.

(สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข)

ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

กองบัญชาการศึกษา
ที่..... ๕๑๕
วันที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๖๓
เวลา ๑๕.๐๐ น.

ส่วนราชการ

สง.ก.ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๗๘๓

ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๓๗๓.

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งมติ ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓

เรียน ผบ.ตร. (ผ่าน ผบช.ศ.)

ด้วยในการประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๙ ต.ค.๖๓ ที่ประชุมได้พิจารณา และมีมติในเรื่องที่เกี่ยวข้อง หรืออยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ดังนี้

วาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๕ ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจ

ต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์ สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ตามที่ ดร.เสนอ โดยให้ ดร.แจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัดรับทราบและนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจต่อไป

ทั้งนี้ ที่ประชุมให้การรับรองมติในเรื่องนี้ และให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พล.ต.ท.

(นายต๋ม วุฒิจรัสธำรงค์)

ผบช.สง.ก.ตร./เลขานุการ ก.ตร.

ด่วนที่สุด

ส่ง: ผู้บัญชาการการศึกษา
รับที่: ศษช
วันที่: ๒๘ ต.ค. ๒๕๖๓
เวลา: ๑๘.๐๐ น.

ส่ง: รอง ผบช.ศ.
เลขที่รับที่: ศษช
วันที่: 27 ต.ค. 2563
เวลา: ๑๓.๕๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บก.อก.

โทร. ๐ ๒๕๑๓ ๓๘๘๔

ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/ ๓๖๖๓

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง เชิญชี้แจงในการประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓

เรียน ผบช.ศ. (ผ่าน รอง ผบช.ศ.(๑))

๑. เรื่องเดิม

หนังสือ สง.ก.ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๓๖๒/สง ๒๒ ต.ค.๒๕๖๓ เรื่อง เชิญชี้แจงในการประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ โดยประธาน ก.ตร.มีบัญชาให้นัดประชุมในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ต.ค.๒๕๖๓ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมศรียานนท์ ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. (เอกสาร ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ บันทึกสั่งการ ตร. ลง ๕ ต.ค.๒๕๖๓ ท้ายหนังสือ บช.ศ. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๑๕๔๔ ลง ๑๐ ก.ย.๒๕๖๓ เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ โดย ตร.ทราบและให้พิจารณาร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ เสนอ ก.ตร. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร.ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป (เอกสาร ๒)

๒.๒ ระเบียบวาระประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ต.ค.๒๕๖๓ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมศรียานนท์ ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. ซึ่งมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ บช.ศ. ดังนี้

วาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๕ ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

๓. ข้อพิจารณา

เพื่อให้การดำเนินการประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ต.ค.๒๕๖๓ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมศรียานนท์ ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผบช.ศ. จะเข้าร่วมประชุมด้วยตนเองหรือมอบหมายผู้ใดเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุม ได้โปรดพิจารณาสั่งการ

๔. ข้อเสนอ

เพื่อโปรดพิจารณาตามข้อ ๓ หรือเห็นควรประการใดโปรดสั่งการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พ.ต.อ.

(ภูธร ปริศนานันท์กุล)
รอง ผบช.อก.ปรท.ผบก.อก.

เรียน ผบช.ศ.
ส่งไป ก.ตร.

พล.ต.ต.

(กฤษกร พลธีธัญวงศ์)

รอง ผบช.ศ.

๓-๓-๖๓

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ศูนย์ส่งเสริมวิทยธรรมา บก.อก.
รับที่ ๖๔๐
วันที่ ๒๖ ต.ค. ๒๕๖๓
เวลา ๑๖.๐๐ ๖

ส่วนราชการ สง.ก.ตร. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๗๘๓
ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๓๐๒ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓
เรื่อง เชิญชี้แจงในการประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓
เรียน ผบช.ศ.

ด้วยประธาน ก.ตร.มีบัญชาให้นัดประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมศรียานนท์ ชั้น ๒ อาคาร ๑๓๓. ซึ่งตามระเบียบวาระการประชุม มีเรื่องที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ดังนี้

วาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๕ ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับ

ข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาเตรียมข้อมูลเพื่อชี้แจงเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน พร้อมทั้งขอความกรุณาแจ้งรายชื่อผู้ที่จะทำการชี้แจงเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุม ก.ตร. ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ให้ ตป. ทราบ ก่อนเวลา ๑๕.๐๐ น. ของวันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓

พล.ต.ต.

(นพปฎล อินทอง)

รอง ผบช.สง.ก.ตร./ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร.

ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการ ก.ตร.

ระเบียบวาระการประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๙.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมศรียานนท์ ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ก.ตร.ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓

วาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๑ รายงานการดำเนินการของ อ.ก.ตร.วินัย ที่ ก.ตร. มอบหมายให้ทำการแทน

เรื่องที่ ๒ รายงานการดำเนินการของ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ที่ ก.ตร.มอบหมายให้ทำการแทน

เรื่องที่ ๓ รายงานการดำเนินการของ อ.ก.ตร.กฎหมาย ที่ ก.ตร.มอบหมายให้ทำการแทน

เรื่องที่ ๔ รายงานการดำเนินการของ อ.ก.ตร.บริหารทรัพยากรบุคคล ที่ ก.ตร.มอบหมาย
ให้ทำการแทน

เรื่องที่ ๕ พ.ต.อ.พงษ์นคร นครสันติภาพ และ พ.ต.อ.ทิมพร ศรีสังข์ ขอสำเนารายงาน
การประชุม ก.ตร.

เรื่องที่ ๖ พ.ต.ท.ประยุทธ ลิมาธรรม ขอสำเนารายงานการประชุม ก.ตร.

วาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๑ พ.ต.ท.ศรายุทธ พูลัญญะ ขอสำเนารายงานการประชุม ก.ตร.

เรื่องที่ ๒ การขออนุมัติเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายในห้วงที่มีได้ปฏิบัติ
ราชการให้แก่ พ.ต.ท.อุดม สุขประเสริฐ กับพวกรวม ๑๑ ราย

เรื่องที่ ๓ ร่างระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตำแหน่ง
ผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่กระทรวงการคลัง
ให้ความเห็นชอบ

เรื่องที่ ๔ การรับโอน พ.ต.อ.ชัยวุฒิ เกียรติก่องำกาย มารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ

เรื่องที่ ๕ ร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจ
ต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

เรื่องที่ ๖ การแต่งตั้ง อ.ก.ตร.คณะต่าง ๆ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บข.ศ.
ที่ ๐๐๓๔.๑๗๑/ ๑๙๑๔

โทร. ๐ ๒๕๑๓ ๓๘๙๔
วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ
เรียน ผบช.สง.ก.ตร.

ตามบันทึกสั่งการ ตร. ลง ๕ ต.ค.๖๓ ทำหนังสือ บข.ศ. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๑/๑๕๔๔ ลง ๑๐ ก.ย.๖๓ เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ตร. ทราบและให้นำร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ เสนอ ก.ตร. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร. ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานต่อไป

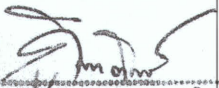
บข.ศ. ขอส่งเอกสารร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ให้ สง.ก.ตร. เสนอ ก.ตร. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ดังกล่าว ก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร. ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พล.ต.ต.

(กฤษกร พลธีญญวงศ์)
รอง ผบช.ศ.ปรท.ผบช.ศ.

ได้รับเรื่องแล้ว

๑๒ ต.ค. ๖๓

ผู้รับ

ฝ่ายสารบรรณ 1 (2) สลก.ตร.
 รับงานเสนอ จตช.
 เลขรับ..... 131
 วันที่..... 11 ก.ย. 2563
 เวลา..... 11.00

ฝ่ายสารบรรณ 1 (2) สลก.ตร.
 เลขรับ..... 1368
 วันที่..... 11 ก.ย. 2563
 เวลา..... 15:05 น.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 รับ..... 29992
 วันที่..... 11 ก.ย. 2563
 เวลา..... 16:27

บันทึกขอความ

ส่วนราชการ บข.ศ.
 ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๑๕๕๕

โทร. ๐ ๒๕๑๓ ๓๘๙๔ [พตท. ๐๘๖ : ๐๙๖๖๒๕๖๑๒]
 วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ
 เรียน จตช.

สว.จตช.
 เลขรับที่..... 1291
 วันที่..... ๑๑ ก.ย. ๒๕๖๓
 เวลา..... 12.10 น.

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คำสั่ง ตร. ที่ ๗๒๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ ธ.ค.๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ (เอกสาร ๑)

๑.๒ หนังสือ ตป.สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๑๒๔๘ ลง ๒๗ ส.ค.๖๓ เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันอังคารที่ ๑ ก.ย.๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น. ห้องประชุมศรียานนท์ โซนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. และ ผบช.ศ. มีบันทึกอนุมัติ ลง ๓๑ ส.ค.๖๓ ท้ายหนังสือ บก.อก. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๒๔๗๐ ลง ๒๘ ส.ค.๖๓ มอบ ผบก.อก.บข.ศ. เข้าร่วมประชุมแทน ซึ่งมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ บข.ศ. ดังนี้ (เอกสาร ๒)

วาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ ตามข้อ ๑.๒ ตป.สง.ก.ตร. มีหนังสือที่ ๐๐๑๒.๑๒/๒๘๘ ลง ๘ ก.ย.๖๓ เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ตร.จริยธรรมในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑ ก.ย.๖๓ ดังนี้ (เอกสาร ๓)

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ตามที่ บข.ศ. เสนอ โดยให้ บข.ศ. ปรับปรุงแก้ไขร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ตามแนวทางการอภิปรายและข้อสังเกตของที่ประชุม เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วให้นำเสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร. ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

๒.๒ บข.ศ. ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานตามคำสั่ง ตร. ข้อ ๑.๑ ได้ดำเนินการปรับปรุงร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ตามแนวทางการอภิปรายและข้อสังเกตของที่ประชุม ข้อ ๒.๑ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรากฏข้อมูลดังนี้

๒.๒.๑ จัดทำตารางเปรียบเทียบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ก่อน/หลัง ตรวจสอบและแก้ไข โดยประสานงานกับผู้แทนศาสนาพุทธ และผู้แทนศาสนาอิสลาม เพื่อให้มีความชัดเจนในเรื่องข้อบัญญัติทางศาสนา และแนวทางปฏิบัติ (ผนวก ก)

๒.๒.๒ จัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อ ๒.๒.๑ มาจัดทำเป็นร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ รวมข้อคำถามข้อที่ ๑ - ๑๑ เสร็จเรียบร้อยแล้ว (ผนวก ข)

๒.๒.๓ ทั้งนี้ผู้แทนศาสนาได้จัดทำคำนิยาม เพื่อแสดงถึงความร่วมมือในการจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติฯ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของข้าราชการตำรวจเป็นไปด้วยความเหมาะสมตามหลักศาสนาต่างๆ (ผนวก ค)

๓. ข้อพิจารณา

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เห็นควรดำเนินการดังนี้

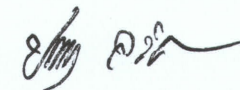
๓.๑ เพื่อโปรดพิจารณาตามข้อ ๒.๒ โดย บข.ศ.ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ตามมติ อ.ก.ตร.จริยธรรมในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เรียบร้อยแล้ว

๓.๒ นำเรียน ผบ.ตร. เพื่อโปรดทราบและพิจารณานำร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ
เสนอ ก.ตร. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร.
ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

๔. ข้อเสนอ

เห็นควรดำเนินการตามข้อ ๓ หรือเห็นควรประการใดขอได้โปรดสั่งการ
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

สง.จตช.
เลขรับที่ 1316
วันที่ ๑๕ ก.ย. ๒๕๖๓
เวลา 11.30 น.

พล.ต.ต.
(ประเสริฐ ศิริพรรณากิรัตน์)
รอง ผบช.ศ.รท.ผบช.ศ.

เรียน ผบ.ตร.

- เห็นควรดำเนินการตามเสนอ
บช.ศ. ข้อ ๓.๒

- จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

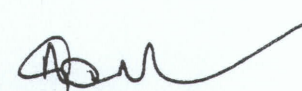
สง.
เลขรับที่ 1345
วันที่ ๒๒ ก.ย. ๒๕๖๓
เวลา 15.00 น.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เลขรับ 33266
วันที่ ๒๒ ก.ย. ๒๕๖๓
เวลา ๑๖.๓๐

พล.ต.อ.
(ชนสิทธิ์ วัฒนวรังกูร)
จตช.
๑๔ ก.ย.๖๓

สอ.แผนกฯ
เลขรับที่ ๒๓๗
วันที่ ๒๓ ก.ย. ๖๓
เวลา ๑๐-๑๕ น.

- ทราบ / ดำเนินการตามเสนอ จตช.

พล.ต.อ.
(สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข)
ผบ.ตร.
๑๕ ต.ค.๖๓

คำนิยม

การทำงานทุกอย่างจำเป็นจะต้องมีหลักการและวิธีการในทางพระพุทธศาสนา พระพุทธองค์ได้ทรงวางหลักพระพุทธศาสนาไว้ในวันมาฆบูชา ๓ ประการ คือ ไม่ทำชั่ว ทำความดี ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ และได้ทรงวางวิธีการเพื่อให้เข้าถึงหลักการ คือ วิธีการไม่ทำชั่ว วิธีการทำความดี และวิธีการทำจิตใจให้บริสุทธิ์ หมดจนปราศจากกิเลสอันเรียกว่า “นิพพาน” ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดในทางพระพุทธศาสนา ซึ่งเหล่าพุทธบริษัทได้ยึดมั่นเป็นหลักปฏิบัติสืบมา

หนังสือแนวทางปฏิบัติ (ใหม่) เล่มนี้ ผู้รวบรวมเรียบเรียงได้ให้แนวทางเพื่อเป็นหลักปฏิบัติ เป็นหลักการและวิธีการสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน จับกุม ดำเนินคดี นักพรต นักบวช หรือบุคคลในศาสนาใด เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยดีงามตามกฎหมาย และจารีตประเพณี จึงขอชื่นชม และอนุโมทนาในอุตสาหะอันเป็นประโยชน์ไสถธิผลนี้

(นายณรงค์ ทรงอารมณ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

คำนิยม

ศาสนาอิสลาม

การใช้ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย ที่มีผู้นับถือศาสนาพุทธ อิสลาม คริสต์ พราหมณ์-ฮินดู และซิกข์ ย่อมมีหลักการเฉพาะในการปฏิบัติซึ่งศาสนิกชนทุกศาสนาอยู่ภายใต้ธรรมนูญไทย อาจจะมีข้อบัญญัติบางประการที่เป็นปัญหาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้นำศาสนาที่กระทำความผิด

การที่กองบัญชาการศึกษาได้คิดจัดทำคู่มือการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจไทย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติโดยเฉพาะกับผู้นำศาสนาที่กระทำความผิด ซึ่งต้องใช้ความรอบคอบและเหมาะสมถูกต้องตามกฎหมายและถูกต้องตามหลักการ เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและอ่อนไหวมาก ซึ่งคู่มือเล่มนี้จะเป็นก้าวแรกของการสร้างความเข้าใจ เข้าถึงให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กระผมขอเป็นกำลังใจให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกท่านและขอพรจากพระเจ้าประทานตามความเข้าใจความรักให้กับประชาชนคนไทยด้วยเทอญ

(นายมิตร ดาราฉาย)

หัวหน้างานศาสนิกสัมพันธ์

อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

คำนิยม

ศาสนาคริสต์

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้วยเหตุที่คณะ อ.ก.ตร. ที่ทำหน้าที่ส่งเสริมจริยธรรม และพัฒนาคุณธรรมได้ริเริ่มในการจัดทำแนวทางปฏิบัติด้านมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจ สำหรับการบังคับใช้กฎหมายต่อศาสนิกชนที่มีอยู่หลายศาสนาหลายความเชื่อในประเทศของเรา ซึ่งแนวทางปฏิบัตินี้จะส่งผลดีต่อการทำหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ เพราะตำรวจจะทำหน้าที่ด้วยความรู้ความเข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสม งานที่ยากและเสี่ยงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเผชิญอยู่ทุกวันก็จะได้รับการสนับสนุนและได้รับความร่วมมือจากศรัทธาชนทั้งหลาย

คริสตชนในประเทศไทยยินดีร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเสมอ เพราะเราต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายไทยทุกข้อทุกประการอยู่แล้ว และเราไม่ปกป้องผู้กระทำความผิด ดังนั้น การทำหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ซึ่งให้ความเคารพและให้เกียรติกันตามแนวทางปฏิบัติที่เสนอแนะไว้ รับรองว่าจะได้ใจของศรัทธาชนของทุกศาสนาแน่นอน

ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำแนวปฏิบัตินี้ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีส่วนร่วมทำงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในครั้งนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าแนวปฏิบัตินี้จะช่วยให้การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นได้ด้วยความราบรื่นและประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

(ปิชอบ ยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ)

ประมุขสังฆมณฑลนครราชสีมา

และอดีตเลขาธิการสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย

คำนิยม

ศาสนา พราหมณ์-ฮินดู

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่คณะ อ.ก.ตร.เกี่ยวกับการส่งเสริมจริยธรรมและพัฒนาคุณธรรมรวมทั้งคณะทำงานจัดทำแนวทางปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ ได้จัดทำแนวทางปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ ขึ้น

สำหรับในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู เหมือนกับนักบวช และศาสนิกชนในศาสนาอื่นๆ ที่ได้รับการยกย่องให้เกียรติในการปฏิบัติต่อนักบวชและศาสนิกชน การปฏิบัติตนของแต่ละบุคคลมีรายละเอียดในการปฏิบัติต่างกันแต่ก็ขมวดลงที่ศีลในศาสนาพุทธ เป็นแนวทางปฏิบัติตนให้เป็นคนดี เมื่อสังเกตเห็นการปฏิบัติต่างๆ ไม่ตรงตามศีล ๕ ก็สามารถที่จะให้ข้อคิดให้ข้อเห็นตักเตือนได้ การปฏิบัติของข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนนั้นอยู่ในพื้นฐานการให้เกียรติทุกศาสนา

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ จะทำให้การประสานระหว่างข้าราชการตำรวจและศาสนิกชนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(พระมหाराชครูพิธีศรีวิสุทธิคุณ)

ประธานพระครูพราหมณ์

สำนักพราหมณ์พระราชครู ในสำนักพระราชวัง

คำนิยม ศาสนาซิกข์

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดี และเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้รับเชิญให้เป็นหนึ่งในคณะทำงาน จัดทำแนวทางปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์ สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆหลากหลายศาสนา ตามรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย ศาสนาซิกข์เป็นหนึ่งในห้าศาสนา นอกเหนือจากศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู แต่ละศาสนาล้วนมีหลักคำสั่งสอนต่างๆ เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งความรักและสันติภาพเดียวกัน แต่มีแนวทางวินัยและประเพณีปฏิบัติที่แตกต่าง ซึ่งทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่พิทักษ์สันติราษฎร์ ถึงแม้สอดคล้องกับแนวทางนิติธรรม อาจจะไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามหลักวินัยแห่งศาสนา และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีเหตุไม่ราบรื่น หนึ่งในสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งคือ การขาดความเข้าใจที่ถ่องแท้ในหลักศาสนา ทำให้ขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนข้อห้าม ข้อควรระวังต่างๆ มักจะมีความไม่สมบูรณ์ การร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายและผู้แทนทรงคุณวุฒิจากศาสนาต่างๆ จึงเป็นแนวทางที่สำคัญเพื่อให้เกิดบรรทัดฐาน ในเชิงปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งตัวบทกฎหมายและศรัทธาของศาสนิกชนควบคู่กันไป

ข้าพเจ้ามีความเชื่ออย่างแรงกล้าว่า การประชุมร่วมกันจะได้ข้อสรุปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจและตำรวจไว้ซึ่งศรัทธา ความเชื่อ และวินัยในศาสนาของศาสนิกชนต่อไป

(นายมานิต สัจจะมิตร)
ที่ปรึกษาสมาคมศรีครูสิงห์สภา
สถาบันศาสนาซิกข์แห่งประเทศไทย

- คำสั่ง ตร. ที่ ๗๒๔/๒๕๖๒ ลง ๑๓ ธ.ค.๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวชนสัมพันธ์ สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

- มติที่ประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ต.ค.๖๓ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมศรียานนท์ ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. เห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ตามที่ ตร. เสนอ โดยให้ ตร. แจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัดรับทราบและนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจต่อไป

แนวทางการปฏิบัติงานด้านมวชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ

เมื่อรับแจ้งเหตุ	
ข้อคำถามข้อที่ ๑	การตรวจสอบพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด มีวิธีการอย่างไร กรณีตรวจพบบุคคลแต่งกายเลียนแบบพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาต่างๆ มีความผิดตามกฎหมายใด ต้องดำเนินการอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นบุคคลเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (อัตราโทษ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐)</p> <p>ตามมาตรานี้สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช ในศาสนาใดโดยมิชอบ ๒. เจตนาที่กระทำการไปเพื่อให้คนอื่นเชื่อว่าเป็นเช่นนั้น ๓. เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นเช่นนั้น
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พระภิกษุ สามเณรต้องมีหนังสือสุทธิเพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันว่าเป็นพระภิกษุ สามเณรที่ถูกต้อง เพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันตัวบุคคล ในกรณีที่ใช้สิทธิฯ ทำนิติกรรมสัญญา ติดต่อหน่วยงานราชการหรือเอกชน เป็นหลักฐานที่หน่วยงานต่างๆ ใช้ตรวจสอบตัวบุคคล เมื่อจะออกหนังสือสำคัญ เช่น บัตรประจำตัวผู้ป่วย หนังสือเดินทาง ฯลฯ รวมทั้งใช้ตรวจสอบตัวบุคคลเมื่อจะถอนเงิน รับพัสดุ เป็นต้น หนังสือสุทธิเป็นหน้าที่ของพระอุปัชฌาย์ เป็นผู้ออกให้, การเข้าสังกัด เป็นหน้าที่เจ้าอาวาสที่สังกัดอยู่, ผู้รับรองหนังสือสุทธิ เป็นหน้าที่ของพระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะอำเภอขึ้นไปลงลายมือชื่อ และประทับตรารับรอง ๒. ลักษณะของการปลอมบวชตามมาตรานี้ แยกได้ ๒ ลักษณะ คือ <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ หมายถึงผู้เอาผ้าไตรจีวรมานุ่งห่ม คือบวชเองโดยไม่มีพระอุปัชฌาย์บวชให้ ๒.๒ หมายถึงผู้ที่ได้ทำการบรรพชาอุปสมบทถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย แต่ต่อมาได้ประพฤติล่วงละเมิดอาบัติร้ายแรง คือปาราชิกข้อใดข้อหนึ่ง แต่ไม่ละการแต่งกายอย่างเพศบรรพชิต หรือพ้นจากความเป็นภิกษุไปแล้วเพราะต้องโทษอาบัติปาราชิก แล้วบวชใหม่โดยปิดบังความจริงต่อพระอุปัชฌาย์ ๓. มติมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๒ ให้มีการตรวจสอบประวัติด้านอาชญากรรมของบุคคลก่อนเข้ารับ

	<p>การบรรพชาอุปสมบท โดยเจ้าอาวาสหรือพระอุปัชฌาย์ตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้น และรวบรวมเอกสารประจำตัวของผู้ขอ เข้ารับการบรรพชาอุปสมบท และมีหนังสือถึงสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติหรือสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด เพื่อส่งข้อมูลให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร หรือสำนักงานพิสูจน์หลักฐานประจำจังหวัด ตรวจสอบประวัติบุคคลจากเลขประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก เมื่อกองทะเบียนประวัติอาชญากร หรือสำนักงานพิสูจน์หลักฐานประจำจังหวัด ตรวจสอบประวัติบุคคลจากเลขบัตรประจำตัวประชาชนเสร็จเรียบร้อยแล้ว แจ้งให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติหรือสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดทราบภายใน ๑๕ วัน</p> <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนาอิสลามไม่มีนักพรตหรือนักบวช - คณะกรรมการกลางอิสลามและคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดมีชุดยาว(โต้ป)พร้อมเข็มประดับ <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีนักบวชทั้งเพศชายและเพศหญิง บางคณะมีความเคร่งครัดในการสวมชุดเครื่องแบบของคณะ แต่บางคณะก็สวมชุดแบบลำลองได้ <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - พราหมณ์เป็นนักบวชในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู สืบเชื้อสายจากสกุลที่ชัดเจน (จากบิดาที่เป็นพราหมณ์) <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนาจารย์ชาวซิกข์ โดยปกติมักสวมเครื่องแบบสีขาวโพกศีรษะสีอะไรก็ได้ แต่เมื่ออยู่นอกศาสนสถาน อาจสวมเสื้อผ้าลำลองได้โดยไม่ผิดวินัย แต่มักจะไม่ค่อยปรากฏ
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. หากมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีบุคคลแต่งกายเลียนแบบพระภิกษุ สามเณร ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการตรวจหนังสือสุทธิหรือบัตรประจำตัวประชาชนของพระภิกษุ สามเณร เพื่อใช้เป็นหลักฐานยืนยันว่าเป็นพระภิกษุ สามเณรที่ถูกต้อง โดยให้นิมิตต์เข้าไปตรวจสอบในสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อเป็นการให้เกียรติแก่บุคคลดังกล่าว หากเป็นพระภิกษุ สามเณรจริง ๒. นิมิตต์ไปในที่ลับตาที่เหมาะสมเช่น ในรถยนต์ ขอตรวจหนังสือสุทธิหรือบัตรประจำตัวประชาชนของพระภิกษุ สามเณร พร้อมทั้งตรวจสอบกับวัดต้นสังกัดเพื่อให้ยืนยันว่าเป็นพระภิกษุ สามเณรจริง กรณียังไม่สามารถประสานวัดต้นสังกัดได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนิมนต์ไปไว้ที่เจ้าคณะท้องถิ่นในพื้นที่พบตัวระหว่างรอการยืนยันตรวจสอบ <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากสงสัยว่ามีผู้แต่งกายเลียนแบบบุคคลดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ขอคู่มือที่ออกจากกระทรวงมหาดไทยและติดต่อสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

	<p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากสงสัยว่ามีผู้แต่งกายเลียนแบบนักพรต หรือนักบวชให้เจ้าหน้าที่ตำรวจขอคู่มือบรรพชิตหรือแจ้งให้มุขนายก/เจ้าคณะนักบวชที่มีชุดเครื่องแบบในลักษณะนั้น ๆ เพื่อทำการตรวจสอบ <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป - หากสงสัยว่ามีผู้แต่งกายเลียนแบบศาสนาจารย์ชาวซิกข์ขอให้ติดต่อต้นสังกัดหรือตรวจสอบได้ที่ สมาคมศรีครูสิงห์สภา (วัดซิกข์) กรุงเทพฯ
ข้อควรระวัง	กรณีไม่แน่ใจว่า จะมีอาวุธหรือสิ่งผิดกฎหมายอื่นในกาย ขอให้ทำการตรวจค้นตามหลักกฎหมายก่อนพาตัวไป
ข้อยกเว้น	-

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๒	หากพบพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ประพฤติไม่เหมาะสม เช่น อยู่กับหญิงอื่นสองต่อสอง (กรณีที่ไม่เข้าชายพราหมณ์ผู้เยาว์) หรือดูสื่อลามกอนาจาร เจ้าหน้าที่ตำรวจควรดำเนินการอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕</p> <p>ข้อ ๔๐ วรรคสอง นอกจากอาณัติของคณะสงฆ์แล้ว ยังมีความประพฤติบางอย่างซึ่งถือว่าเป็นความผิดต่อพระพุทธบัญญัติร้ายแรงยิ่งกว่าอาณัติสงฆ์ขึ้นไปอีก เช่น พุดเกี่ยวหญิงทำนองขู้สาว ถูกต้องเนื้อตัวหญิงหรืออยู่ในที่ลับลับตากับหญิงสองต่อสอง เสพเครื่องดองของเมา เช่น สุรา ยาฝิ่น และกัญชา เล่นการพนันต่างๆ และนุ่งห่มอย่างคฤหัสถ์ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ให้ตำรวจพาพระภิกษุ สามเณรที่ประพฤติดังกล่าวไปมอบให้แก่เจ้าคณะท้องถิ่น เช่นเดียวกับกรณีที่พระภิกษุ สามเณรประพฤติผิดต่ออาณัติของคณะสงฆ์ดังกล่าวแล้ว</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>๑. พระภิกษุ สามเณรอยู่กับสีกาสองต่อสอง หรือดูวิดีโอที่ไม่เหมาะสม ไม่ผิดพระวินัยร้ายแรง ไม่ผิดกฎหมาย เพียงแต่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้จึงขึ้นอยู่กับหลักฐานและดุลพินิจของเจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์</p> <p>๒. ตามพระธรรมวินัยบัญญัติว่า ภิกษุอยู่สองต่อสองกับผู้หญิงในที่ลับตาปรับอาบัติได้ ๓ อย่าง คือ ปาราชิก สังฆาทิเสส และปาจิตติย</p> <p>๒.๑ ปาราชิก ภิกษุประพฤติล่วงละเมิดแล้วขาดจากความเป็นพระภิกษุมี ๔ อย่าง คือ ๑.เสพเมถุน ๒.ลักทรัพย์ ๓.ฆ่ามนุษย์ ๔.อวดอุตริมนุสสรธรรม (ธรรมอันยิ่งของมนุษย์) ที่ไม่มีในตน</p> <p>๒.๒ สังฆาทิเสส ต้องอยู่ปริวาสกรรม (คือ กักขัง ปฏิบัติธรรม พิจารณาตน) จึงจะพ้นได้</p> <p>๒.๓ ปาจิตติย แสดงอาบัติหรือบอกกล่าวต่อหน้าภิกษุที่มีศีลเป็นปกติจึงจะพ้นได้</p> <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนบัญญัติกำหนดว่าห้ามชายหญิงเข้าใกล้การผิดประเวณีโดยไม่ได้ทำการนิกะห์ สมรส - ถ้าชายหญิงที่เป็นโสดผิดประเวณีมีโทษเข็ญ ๑๐๐ ครั้ง และถ้ามีคู่สมรสแล้วผิดประเวณีต้องโทษด้วยการขว้างจนตาย <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าห้ามประพฤติผิดในกาม หากผู้ใดละเมิดก็เป็นบาป เป็นความผิดทางด้านศาสนา <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา

	<p>ซิกข์</p> <p>- ตามวินัยแห่งศาสนาซิกข์ ห้ามศาสนาจารย์ประพฤติผิดในกาม ต่อหญิงอื่นนอกจากภริยาของตน ไม่ว่าในรูปแบบใด ในเชิงเพศสัมพันธ์ หรือสิ่งหรือสื่ออันใดรวมทั้งทางอิเล็กทรอนิกส์อันนำมาซึ่งความเล้าโลมแห่งอารมณ์เพศ ให้ถือว่าเป็นความผิดขั้นร้ายแรง</p>
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <p>๑. เมื่อได้รับแจ้งและตรวจพบ ให้ตรวจสอบหนังสือสุทธิเป็นลำดับแรก หากเป็นพระภิกษุจริงให้นิมนต์ไปพบเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตท้องที่ที่พบตัวพร้อมหญิงด้วย เพื่อให้เจ้าคณะท้องถิ่นในเขตท้องที่พิจารณาดำเนินการ เพราะการพิจารณาโทษทางพระวินัยขึ้นอยู่กับหลักฐานประกอบว่าควรปรับอาบัติระดับใด เพราะหญิงในที่นี้ หากเป็นมารดาหรือพี่สาวแท้ๆ ก็อาจจะต้องพิจารณาอีกอย่างหนึ่ง</p> <p>๒. ประสานกับเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะท้องถิ่นพิจารณาสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หรือสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในพื้นที่ เพื่อความเรียบร้อยในการดำเนินการ หากพบว่ามีความผิดจริงจะได้เป็นประจักษ์พยานได้</p> <p>อิสลาม</p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p>คริสต์</p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p>ซิกข์</p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งให้ต้นสังกัดทราบเพื่อปลดออกหรือดำเนินการตามเห็นสมควร</p>
ข้อควรระวัง	<p>- กรณีที่ไม่ยอมไป ให้เจ้าหน้าที่นิมนต์ท่านไปวัดที่อยู่ใกล้ที่สุด และแจ้งต่อเจ้าคณะในเขตท้องที่เพื่อไต่สวน และพิจารณาโทษทางพระวินัย หลังจากนั้นให้ดำเนินการตามขั้นตอนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป หรือกรณีจำเป็นให้นำตัวไปตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีฯ ข้อ ๔๐ วรรคสอง</p>
ข้อยกเว้น	-

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๓	<p>ในการกวาดขันวินัยจราจรหากพบกรณีดังต่อไปนี้ ควรปฏิบัติอย่างไร มีข้อห้ามทางศาสนา หรือมีข้อยกเว้นทางกฎหมายหรือไม่อย่างไร</p> <p>๓.๑ พระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์</p>
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๖๒</p> <p>มาตรา ๓๑/๑ ในขณะที่ขับรถในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องมีใบอนุญาตขับขี่อยู่กับตัวและต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานจราจรเมื่อขอตรวจ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ขับขี่แสดงใบอนุญาตขับขี่ด้วยวิธีการทางข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือสำเนาภาพถ่าย ใบอนุญาตขับขี่ตามที่กรรมการขนส่งทางบกกำหนดให้ถือว่าผู้ขับขี่มีใบอนุญาตขับขี่อยู่กับตัวตามวรรคหนึ่งแล้ว</p> <p>มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>- พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒</p> <p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>๑. การที่พระภิกษุ สามเณรขับรถ ทางพระวินัย มีความผิดเป็นอาบัติไม่หนักนัก แต่อาจถูกสังคมติเตียนและเป็นการไม่เหมาะสม บางพื้นที่เจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์จะลงโทษสถานเบา คือ ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บน แต่ในบางพื้นที่เจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ที่มีความเข้มงวด อาจจะทำระเบียบหรือคำสั่งห้ามพระภิกษุ สามเณรในเขตปกครองขับรถยนต์ และมีการกำหนดโทษสำหรับพระภิกษุ สามเณรผู้ฝ่าฝืนด้วย</p> <p>๒. ในกรณีพระภิกษุ สามเณรที่มีใบขับขี่ จะเกิดขึ้นเฉพาะในกรณีที่พระภิกษุ สามเณรเคยมีใบอนุญาตขับขี่ก่อนที่จะเข้ามาบรรพชาอุปสมบท ในกรณีมีการแจ้งสูญหาย และขอทำใบอนุญาตขับขี่ใหม่ โดยจะเป็นใบอนุญาตขับขี่ที่ระบุชื่อเป็นชื่อพระภิกษุ แต่การทำใบอนุญาตขับขี่ใหม่ให้กับพระภิกษุ สามเณรนั้นทางกรรมการขนส่งทางบกจะไม่ดำเนินการให้</p> <p>๓. มติมหาเถรสมาคมที่ ๑๘๓/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓ เรื่องกรณีพระภิกษุ สามเณรขับขี่รถยนต์และรถจักรยานยนต์</p> <p>๓.๑ แจ้งเจ้าคณะผู้ปกครองใกล้ชิดตามลำดับสอดส่องดูแลกำกับให้พระภิกษุ สามเณรปฏิบัติเอื้อเพื่อต่อพระธรรมวินัย กฎหมายบ้านเมือง และจารีตประเพณี</p> <p>๓.๒ แจ้งมติมหาเถรสมาคมไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการตรวจตราการขับขี่รถยนต์และจักรยานยนต์ของพระภิกษุ สามเณร เยี่ยงประชาชนทั่วไป</p> <p>อิสลาม</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>คริสต์</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>

	<p><u>พราหมณ์ – ฮินดู</u> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p><u>ซิกข์</u> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>
แนวทางปฏิบัติ	<p><u>พุทธ</u> ๑. ขอตรวจสอบหนังสือสุทธิหรือบัตรประจำตัวประชาชนของพระภิกษุ สามเณร ด้วยเคารพและสุภาพ ๒. ขอตรวจสอบใบอนุญาตขับขี่ กรณีไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ให้นิมนต์ไปพบเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่ตรวจพบการกระทำผิดนั้นก่อนดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป</p> <p><u>อิสลาม</u> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p><u>คริสต์</u> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p><u>พราหมณ์ – ฮินดู</u> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p><u>ซิกข์</u> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p>
ข้อควรระวัง	- เจ้าหน้าที่ตำรวจควรใช้คำพูดที่สุภาพและเหมาะสม
ข้อยกเว้น	- หากเป็นพระภิกษุจริงขั้บรถขอให้พิจารณาเป็นกรณีๆ เพราะในบางครั้ง อาจมีเหตุจำเป็น หรือเหตุปัจจุบันทันด่วน หากไม่ตัดสินใจทำเช่นนั้น ก็อาจมีการเสียชีวิต หรือเกิดความเสียหายร้ายแรง เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องพิจารณาสอบถามรายละเอียด และพิจารณากรณีเช่นนี้ด้วย

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๓	๓.๒ การที่พระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ไม่สวมหมวกนิรภัย ในเวลาโดยสารรถจักรยานยนต์
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์</p> <p>ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ตามวรรคหนึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์ในขณะที่คนโดยสารรถจักรยานยนต์มิได้สวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตราย</p> <p>ลักษณะและวิธีการใช้หมวกเพื่อป้องกันอันตรายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่พระภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช หรือผู้นับถือลัทธิศาสนาอื่น ที่ใช้ผ้าหรือสิ่งอื่นโพกศีรษะตามประเพณีนิยมนั้น หรือบุคคลใดที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา แต่ไม่ควรขับขี่รถจักรยานยนต์</p> <p>อิสลาม</p> <p>- การแต่งกายของชายมุสลิมบางคนมีการสวมหมวกและโพกผ้า</p> <p>- การแต่งกายของสตรีมุสลิมต้องปกปิดเรือนร่าง(ฮิญาบ)บางคนอาจจะมีการปิดใบหน้า (นิกอบ)</p> <p>คริสต์</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>ซิกข์</p> <p>- ตามวินัยแห่งศาสนาซิกข์ ชาวซิกข์ต้องโพกศีรษะ และได้รับการยกเว้นตามกฎหมายไม่ต้องสวมหมวกนิรภัย แต่มักปรากฏอยู่เป็นเนืองๆว่ามีผู้ไม่นับถือศาสนาซิกข์ อาศัยช่องโหว่แห่งกฎหมายคลุมศีรษะด้วยผ้า เพื่อจะได้ไม่ต้องสวมหมวกนิรภัย</p>

	<p>- ชาวซิกข์ที่แท้จริง ต้องไว้หนวดเครา และไว้ผมยาวเกล้าเป็นมวยอยู่เหนือศีรษะ หรือเรียกว่าไว้จุกพร้อมโพกศีรษะในกรณีเป็นชาย และคลุมศีรษะในกรณีเป็นหญิง ผู้ที่ตัดผมไม่ได้รับการยกเว้นถึงแม้จะไว้หนวดเคราก็ตาม การใช้ผ้าคลุมศีรษะแบบมัดอย่างง่าย ๆ ถึงแม้จะผิดวินัยแต่ มักจะได้รับความอนุโลม</p>
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ - กรณีเป็นพระภิกษุจริงก็ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย แต่ควรถวายเป็นอนุโมทนาว่า <u>การไม่สวมหมวกนิกายอาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิต</u></p> <p>อิสลาม - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p>คริสต์ - เจ้าหน้าที่ควรแนะนำว่า <u>การไม่สวมหมวกนิกายอาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิต</u></p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู - เจ้าหน้าที่ควรแนะนำว่า <u>การไม่สวมหมวกนิกายอาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิต</u></p> <p>ซิกข์ - ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย</p>
ข้อควรระวัง	- เจ้าหน้าที่ควรแนะนำและใช้คำพูดที่สุภาพ
ข้อยกเว้น	-

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๔	<p>กรณีพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ตี๋มสุราหรือของมีนเมามีความผิดหรือไม่ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องดำเนินการอย่างไร</p> <p>๔.๑ การตี๋มในสถานที่ที่กฎหมายห้าม</p>
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑</p> <p>มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี (๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (๕) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป (๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ <p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕</p> <p>ข้อ ๔๐ วรรคสอง มีหลักว่า นอกจากอาณัติของคณะสงฆ์แล้ว ยังมีความประพฤติบางอย่างซึ่งถือว่าเป็นความผิดต่อพระพุทธรูปบุญญัตติร้ายแรงยิ่งกว่าอาณัติสงฆ์ขึ้นไปอีก เช่น พุดเกี่ยวหญิงทำนองขู้สาว ถูกต้องเนื้อตัวหญิงหรืออยู่ในที่ลับหลับตากับหญิงสองต่อสอง เสพเครื่องทองของเมา เช่น สุรา ยาฝิ่น และกัญชา เล่นการพนันต่างๆ และนุ่งห่มอย่างคฤหัสถ์ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ให้ตำรวจพาพระภิกษุสามเณรที่ประพฤติดังกล่าวไปมอบให้แก่เจ้าคณะท้องถิ่น เช่นเดียวกับกรณีที่พระภิกษุ สามเณรประพฤติผิดต่ออาณัติของคณะสงฆ์ดังกล่าวแล้ว</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>๑. กรณีพระภิกษุ สามเณรตี๋มสุราหรือเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ โทษทางพระวินัยมีเพียงปรับอาบัติปาจิตตีย์ ไม่ถึงขั้นให้ลาสิกขา แต่ถ้าประพฤติผิดพระวินัยเป็นอาจิณ และได้มีการตักเตือนมาแล้ว (การตักเตือนจะเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม) พร้อมกันนี้พระภิกษุ สามเณรรูปนั้นได้ถูกลงโทษทางพระวินัยและการปกครองแล้ว ทั้งได้กำหนดเวลาให้ปรับปรุงพฤติกรรมแล้ว หากพระรูปนั้นไม่ปฏิบัติตาม ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะท้องถิ่นพิจารณาโทษทางวินัยอาจถึงขั้นให้ลาสิกขาได้</p>

	<p>๒. กรณีพระภิกษุ สามเณรตีมีสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังมีพระมหาสมณวินิจฉัยบัญญัติไว้ว่า “โทษในทางพระวินัยปรับเพียงอาบัติปาจิตติยก็จริง แต่เป็นความประพฤติเลวทราม เป็นโลกวัชชะ (ชาวโลกติเตียน) ไม่สมควรแก่สมณะ ไม่ควรอยู่ในเพศบรรพชิตต่อไป ควรแนะนำให้สึกเสีย ถ้าไม่สึกตามคำแนะนำจงบังคับให้สึกเสีย” (พระมหาสมณวินิจฉัย หมายถึง ข้อวินิจฉัยในเรื่องอธิกรณ์ปัญหาพระวินัยทางปกครองคณะสงฆ์และการพระศาสนาของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสเป็นองค์สกลมหาสังฆปริณายกที่เรียกทั่วไปว่าสมเด็จพระสังฆราช แต่โดยที่ทรงเป็นราชโอรสเป็นเจ้านายผู้ใหญ่ จึงได้รับสถาปนาขึ้นเป็นสมเด็จพระมหาสมณเจ้า (นับเป็นสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์) ซึ่งเจ้าคณะผู้ปกครองคณะสงฆ์ได้ยึดถือพระมหาสมณวินิจฉัยเป็นแนวทางในการปฏิบัติทางด้านการปกครองคณะสงฆ์สืบมาจนถึงปัจจุบัน เปรียบเป็นเสมือนคำพิพากษาฎีกาของฝ่ายบ้านเมือง)</p> <p>๓. แนวทางปฏิบัติ ความหมายของคำว่า อาจิณ กับ ไม่อาจิณ</p> <p> ๓.๑ อาจิณ หมายความว่า เป็นปกติ, ติดเป็นนิสัย, เสมอๆเป็นประจำ</p> <p> ๓.๒ ไม่อาจิณ หมายความว่า ไม่เป็นปกติ, ไม่ติดเป็นนิสัย, ไม่เป็นประจำ</p> <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนบัญญัติห้ามเสพสิ่งมีเงินเมาที่ทำให้สติปัญญาเปลี่ยนทุกชนิด - ผู้ฝ่าฝืนมีบทลงโทษ <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อห้ามในการดื่มสุรา แต่การดื่มสุราจนมีเมามากถือว่าเป็นบาป รวมถึงการเสพยาเสพติดก็เป็นบาปด้วย <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - กฎระเบียบของพราหมณ์มี ๑๑ ประการ / การลงโทษนั้นขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะพราหมณ์ เช่น การไม่ให้ร่วมหมู่คณะ ไม่ร่วมสังฆกรรม ยกเว้นกระทำผิดมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก หรือประหารชีวิต พราหมณ์ท่านนั้นจะถูกตัดสายธูรา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีนี้ถ้าศาสนาจารย์ตีมีสุราถือว่าเป็นการผิดวินัยทางศาสนาซิกข์
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <p>๑. ให้นิมนต์พระภิกษุไปพบเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตในพื้นที่ที่พบตัวเพื่อจัดให้ลาสิกขา เมื่อจัดให้ลาสิกขาแล้วให้จับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย</p> <p>๒. กรณีไม่ยอมลาสิกขา ต้องติดต่อเจ้าคณะท้องถิ่น เพื่อให้เจ้าคณะท้องถิ่นที่มีอำนาจสั่งให้ลาสิกขา</p>

	<p><u>อิสลาม</u></p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด</p> <p><u>คริสต์</u></p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p><u>พราหมณ์ – ฮินดู</u></p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p><u>ซิกข์</u></p> <p>- ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ</p>
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๔	๔.๒ พระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ต้มสุราในสถานที่ที่กฎหมายมิได้บัญญัติห้ามไว้
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕</p> <p>ข้อ ๔๐ วรรคสอง นอกจากอาณัติของคณะสงฆ์แล้ว ยังมีความประพฤติบางอย่างซึ่งถือว่าเป็นความผิดต่อพระพุทธบัญญัติร้ายแรงยิ่งกว่าอาณัติสงฆ์ขึ้นไปอีก เช่น พุดเกี่ยวหญิงทำนองขู้สาว ถูกเนื้อต้องตัวหญิงหรืออยู่ในที่ลับหลับตากับหญิงสองต่อสอง เสพเครื่องดองของเมา เช่น สุรา ยาฝิ่น กัญชา เล่นการพนันต่างๆ และนุ่งห่มอย่างคฤหัสถ์ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ให้ตำรวจพาพระภิกษุสามเณรที่ประพฤติดังกล่าวไปมอบให้แก่เจ้าคณะท้องถิ่น เช่นเดียวกับกรณีที่พระภิกษุ สามเณรประพฤติผิดต่ออาณัติของคณะสงฆ์ดังกล่าวแล้ว</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>๑. กรณีพระภิกษุ สามเณรต้มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โทษทางพระวินัยปรับอาบัติปาจิตตีย์ไม่ถึงขั้นให้ลาสิกขา แต่ถ้าประพฤติผิดพระวินัยเป็นอาจิณ และได้มีการตักเตือนมาแล้ว (การตักเตือนจะเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม) พร้อมกันนี้พระภิกษุ สามเณรรูปนั้นได้ถูกลงโทษทางพระวินัยและการปกครองแล้ว ทั้งได้กำหนดเวลาให้ปรับปรุงพฤติกรรมแล้ว หากพระรูปนั้นไม่ปฏิบัติตาม ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะท้องถิ่นพิจารณาโทษทางพระวินัย อาจถึงขั้นให้ลาสิกขาได้</p> <p>๒. กรณีพระภิกษุ สามเณรต้มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังมีพระมหาสมณวินิจฉัยบัญญัติไว้ว่า “โทษในทางพระวินัยปรับเพียงอาบัติปาจิตตีย์ก็จริง แต่เป็นความประพฤติเลวทราม เป็นโลกวัชชะ (ชาวโลกติเตียน) ไม่สมควรแก่สมณะ ไม่ควรอยู่ในเพศบรรพชิตต่อไป ควรแนะนำให้สึกเสีย ถ้าไม่สึกตามคำแนะนำจงบังคับให้สึกเสีย” (พระมหาสมณวินิจฉัย หมายถึง ข้อวินิจฉัยในเรื่องอธิกรณ์ปัญหาพระวินัยทางปกครองคณะสงฆ์และการพระศาสนาของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสเป็นองค์สกลมหาสังฆปริณายกที่เรียกทั่วไปว่าสมเด็จพระสังฆราช แต่โดยที่ทรงเป็นราชโอรสเป็นเจ้านายผู้ใหญ่ จึงได้รับสถาปนาขึ้นเป็นสมเด็จพระมหาสมณเจ้า (นับเป็นสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์) ซึ่งเจ้าคณะผู้ปกครองคณะสงฆ์ได้ยึดถือพระมหาสมณวินิจฉัยเป็นแนวทางในการปฏิบัติทางด้านการปกครองคณะสงฆ์สืบมาจนถึงปัจจุบัน เปรียบเป็นเสมือนคำพิพากษาฎีกาของฝ่ายบ้านเมือง)</p> <p>๓. แนวทางปฏิบัติ ความหมายของคำว่า อาจิณ กับ ไม่อาจิณ</p> <p>๓.๑ อาจิณ หมายความว่า เป็นปกติ, ติดเป็นนิสัย, เสมอๆเป็นประจำ</p> <p>๓.๒ ไม่อาจิณ หมายความว่า ไม่เป็นปกติ, ไม่ติดเป็นนิสัย, ไม่เป็นประจำ</p>

	<p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนบัญญัติห้ามสิ่งมีนเมาที่ทำให้สติปัญญาเปลี่ยนทุกชนิด - ผู้ฝ่าฝืนมีบทลงโทษ <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อห้ามในการดื่มสุรา แต่การดื่มสุราจนมีนเมาถือว่าเป็นบาป รวมถึงการเสพยาเสพติดก็เป็นบาปด้วย <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - กฎระเบียบของพราหมณ์มี ๑๑ ประการ / การลงโทษนั้นขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะพราหมณ์ เช่น การไม่ให้ร่วมหมู่คณะ ไม่ร่วมสังฆกรรม ยกเว้นกระทำผิดมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก หรือประหารชีวิต พราหมณ์ทำนนั้นจะถูกตัดสายธูรา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีนี้ถ้าศาสนาจารย์ดื่มสุราก็ถือว่าเป็นการผิดวินัยทางศาสนาซิกข์
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พระภิกษุ สามเณรดื่มสุราในสถานที่ที่กฎหมายมิได้บัญญัติห้ามไว้ ให้เจ้าหน้าที่นิมนต์พระภิกษุ สามเณรรูปนั้นๆ ออกจากพื้นที่ที่พบเห็นการกระทำ ความผิด และนำพระภิกษุ สามเณรรูปนั้นพบเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่มีเจ้าคณะตำบล เป็นต้น หรือวัดที่อยู่ใกล้ที่สุด เพื่อให้ท่านแนะนำหรือพิจารณา ใต้สวนและลงโทษทางพระวินัย <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ
ข้อควรระวัง	ตรวจสอบประวัติการต้องโทษของพระภิกษุก่อนส่งมอบให้เจ้าคณะ หากพบมีหมายจับในคดีอื่นให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
ข้อยกเว้น	-

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๔	๔.๓ กรณีได้รับแจ้งเหตุ หรือพบพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด อยู่ในอาการมีนเมาในที่สาธารณะ
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๘ ผู้ใดเสพยาสุราหรือของเมาอย่างอื่น จนเป็นเหตุให้ตนเมาประพฤตวิุ่นวายหรือครองสติไม่ได้ขณะอยู่ในถนนสาธารณะ หรือสาธารณสถาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>- ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕</p> <p>ข้อ ๔๐ วรรคสอง นอกจากอาณัติของคณะสงฆ์แล้ว ยังมีความประพฤตบางอย่างซึ่งถือว่าเป็นความผิดต่อพระพุทธบัญญัติร้ายแรงยิ่งกว่าอาณัติสงฆ์ขึ้นไปอีก เช่น พุดเกี่ยวหญิงทำนองชู้สาว ถูกเนื้อต้องตัวหญิงหรืออยู่ในที่ลับหลับตากับหญิงสองต่อสอง เสพเครื่องทองของเมา เช่น สุรา ยาฝิ่น กัญชา เล่นการพนันต่างๆ และนุ่งห่มอย่างคฤหัสถ์ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ให้ตำรวจพาพระภิกษุ สามเณรที่ประพฤติดังกล่าวไปมอบให้แก่เจ้าคณะท้องถิ่น เช่นเดียวกับกรณีที่พระภิกษุ สามเณรประพฤตผิดต่ออาณัติของคณะสงฆ์ดังกล่าวแล้ว</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>๑. กรณีพระภิกษุ สามเณรดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โทษทางพระวินัยปรับอาบัติปาจิตตีย์ไม่ถึงขั้นให้ลาสิกขา แต่ถ้าประพฤตผิดพระวินัยเป็นอาจิม และได้มีการตักเตือนมาแล้ว (การตักเตือนจะเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม) พร้อมกันนี้พระภิกษุ สามเณรรูปนั้นได้ถูกลงโทษทางพระวินัยและการปกครองแล้ว ทั้งได้กำหนดเวลาให้ปรับปรุงพฤติกรรมแล้ว หากพระรูปนั้นไม่ปฏิบัติตาม ให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะท้องถิ่นพิจารณาโทษทางพระวินัย อาจถึงขั้นให้ลาสิกขาได้</p> <p>๒. กรณีพระภิกษุ สามเณรดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังมีพระมหาสมณวินิจฉัยบัญญัติไว้ว่า “โทษในทางพระวินัยปรับเพียงอาบัติปาจิตตีย์ก็จริง แต่เป็นความประพฤตเลวทราม เป็นโลกวัชชะ (ชาวโลกติเตียน) ไม่สมควรแก่สมณะ ไม่ควรอยู่ในเพศบรรพชิตต่อไป ควรแนะนำให้สึกเสีย ถ้าไม่สึกตามคำแนะนำจงบังคับให้สึกเสีย” (พระมหาสมณวินิจฉัย หมายถึง ข้อวินิจฉัยในเรื่องอิทธิกรรมปัญหาพระวินัยทางปกครองคณะสงฆ์และการพระศาสนาของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสเป็นองค์สกลมหาสังฆปริณายกที่เรียกทั่วไปว่าสมเด็จพระสังฆราช แต่โดยที่ทรงเป็นราชาโอรสเป็นเจ้านายผู้ใหญ่ จึงได้รับสถาปนาขึ้นเป็นสมเด็จพระมหาสมณเจ้า (นับเป็นสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์) ซึ่งเจ้าคณะผู้ปกครองคณะสงฆ์ได้ยึดถือพระมหาสมณวินิจฉัยเป็นแนวทางในการปฏิบัติทางด้านการปกครองคณะสงฆ์สืบมาจนถึงปัจจุบัน เปรียบเป็นเสมือนคำพิพากษาฎีกาของฝ่ายบ้านเมือง)</p>

	<p>๓. แนวทางปฏิบัติ ความหมายของคำว่า อาจิด กับ ไม่อาจิด</p> <p>๓.๑ อาจิด หมายความว่า เป็นปกติ, ติดเป็นนิสัย, เสมอๆเป็นประจำ</p> <p>๓.๒ ไม่อาจิด หมายความว่า ไม่เป็นปกติ, ไม่ติดเป็นนิสัย, ไม่เป็นประจำ</p> <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนบัญญัติห้ามสิ่งมีนเมาที่ทำให้สติปัญญาเปลี่ยนทุกชนิด - ผู้ฝ่าฝืนมีบทลงโทษ <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อห้ามในการดื่มสุรา แต่การดื่มสุราจนมีนเมาถือว่าเป็นบาป รวมถึงการเสพยาเสพติดก็เป็นบาปด้วย <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - กฎระเบียบของพราหมณ์มี ๑๑ ประการ / การลงโทษนั้นขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะพราหมณ์ เช่น การไม่ให้ร่วมหมู่คณะ ไม่ร่วมสังฆกรรม ยกเว้นกระทำผิดมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก หรือประหารชีวิต พราหมณ์ท่านนั้นจะถูกตัดสายธูรา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีนี้ถ้าศาสนาจารย์ออกไปดื่มสุราถือว่าเป็นการผิดวินัยทางศาสนาซิกข์
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <p>๑. เมื่อพบการกระทำความผิดในความผิดซึ่งหน้า ให้นำตัวพระภิกษุ สามเณร ไปพบเจ้าคณะท้องถิ่นในพื้นที่พบตัวเพื่อพิจารณา แล้วให้ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป</p> <p>๒. กรณีพบพระภิกษุ สามเณร อยู่ในอาคารมีนเมาแต่มิได้มีความผิดตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่นิมนต์พระภิกษุ สามเณรรูปนั้น ๆ ออกจากพื้นที่ที่พบเห็น การกระทำดังกล่าว และนิมนต์พระภิกษุ สามเณรรูปนั้นพบเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่มีเจ้าคณะตำบล เป็นต้น หรือวัดที่อยู่ใกล้ที่สุด เพื่อให้ท่านแนะนำหรือพิจารณาไต่สวน และลงโทษทางพระวินัย</p> <p>๓. กรณีตามข้อ ๒ หากสืบทราบภายหลังว่าบุคคลดังกล่าวมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑ หรือมาตรา ๓๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป</p> <p>อิสลาม</p> <p>๑. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

	<p>๒. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด <p>คริสต์</p> <p>๑. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>๒. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <p>๑. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>๒. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป <p>ซิกข์</p> <p>๑. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ <p>๒. หากสืบสวนทราบว่าเป็นการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

เมื่อรับแจ้งเหตุ/พบ	
ข้อคำถามข้อที่ ๕	หากพบพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ออกเรียไรเงิน เจ้าหน้าที่ตำรวจควรดำเนินการอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- พ.ร.บ.ควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗</p> <p>มาตรา ๕ ห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่จำเลย เพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่จะเป็นการเรียไรในระหว่างวงศญาติของจำเลย (๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์ หรือวัตถุอย่างอื่น (๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ (๕) การเรียไรเพื่อจัดหาวิทยุภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ <p>มาตรา ๖ การเรียไรซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาลหรือสาธารณประโยชน์จะจัดให้มีได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเรียไรแล้ว</p> <p>ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่การเรียไรซึ่งกระทรวง ทบวงหรือกรมเป็นผู้จัดให้มี</p> <p>มาตรา ๘ การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียง จะจัดให้มีหรือทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว</p> <p>ข้อความในวรรคก่อนนี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) การเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตหรือได้รับยกเว้นตามมาตรา ๖ (๒) การเรียไรเพื่อกุศลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคลชุมนุมกันประกอบศาสนกิจ (๓) การเรียไรโดยขายสิ่งของในงานออกร้าน หรือในที่นัดประชุมเฉพาะแห่งอันได้จัดให้ขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มี <p>การออกร้าน หรือผู้จัดให้มีการนัดประชุมเป็นผู้จัดให้มีขึ้น</p> <p>มาตรา ๑๒ บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ในขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจดู เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกห้อง</p> <p>ในกรณีการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดทำประจำที่ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการเรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน</p> <p>มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๖ วรรคแรก มาตรา ๘ วรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ</p>

<p>ข้อบัญญัติทางศาสนา</p>	<p>พุทธ</p> <p>- พระสงฆ์ไม่มีสิทธิ์เรียไ้เงินใคร เป็นหน้าที่ของฆราวาส คำสั่งมหาเถรสมาคม เรื่องควบคุมการเรียไ้ พ.ศ.๒๕๓๙</p> <p>ข้อ ๙ พระภิกษุสามเณรรูปใดฝ่าฝืนคำสั่งมหาเถรสมาคม</p> <p>(๑) ถ้ามิได้เป็นพระสังฆาธิการ</p> <p>(๑.๑) เมื่อเจ้าอาวาสเจ้าสังกัดได้ทราบความผิดนั้นแล้ว ให้จัดการให้พระภิกษุ สามเณรรูปนั้นออกไปเสียจากวัด หากไม่ยอมออก เป็นการขัดคำสั่งของเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญา ให้ขออารักขาจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง และให้บันทึกเหตุที่ให้ออกนั้นในหนังสือสุทธิด้วย</p> <p>(๑.๒) เมื่อเจ้าคณะในเขตที่ความผิดนั้นเกิดขึ้นได้ทราบความผิดนั้นแล้ว ถ้าผู้ฝ่าฝืนมีสังกัดอยู่ในจังหวัดเดียวกัน ให้แจ้งแก่เจ้าอาวาสผ่านเจ้าคณะจังหวัดเจ้าสังกัด แต่ถ้ามีสังกัดอยู่ต่างจังหวัด ให้แจ้งแก่เจ้าอาวาสผ่านเจ้าคณะภาคเจ้าสังกัด เพื่อดำเนินการตามความใน (๑.๑)</p> <p>(๒) ถ้าเป็นพระสังฆาธิการให้เจ้าคณะสังกัดพิจารณาลงโทษฐานละเมิดจริยาพระสังฆาธิการตามควรแก่กรณี แต่ถ้าพระสังฆาธิการได้กระทำผิดในเขตจังหวัดที่ตนมิได้สังกัดอยู่ ให้เจ้าคณะในเขตที่ความผิดนั้นเกิดขึ้นแจ้งแก่เจ้าคณะเจ้าสังกัดของผู้กระทำผิดเพื่อดำเนินการดังนี้</p> <p>(๒.๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งแก่เจ้าคณะกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๒.๒) ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งแก่เจ้าคณะจังหวัด หรือเจ้าคณะภาค แล้วแต่จะเห็นสมควร</p> <p>(๒.๓) ถ้าปรากฏว่าความผิดตามกรณี (๒.๑) หรือ (๒.๒) เป็นความผิดอาญาด้วย ย่อมจะมีโทษตามกฎหมายอีกต่างหากจากโทษที่ได้รับจากเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะเจ้าสังกัด</p> <p>อิสลาม</p> <p>- ศาสนบัญญัติกำหนดว่า มุสลิมทุกคนที่มีเงินครบจำนวนประมาณสามแสนบาท(คำนวณจากทองคำหนักหกบาท)ต้องออกจ่ายให้กับคนแปดจำพวกอาทิยากไร้และคนยากจน โดยอาจจะมอบให้ผู้นำเป็นคนจัดการในการแจกจ่ายบุคคลในท้องถิ่น</p> <p>- ในปัจจุบันมัสยิดมีการจัดการเรียนการสอนประจำมัสยิดอาจจะมีจัดการงานในรูปแบบการแจกการ์ดเชิญชวนบริจาคสนับสนุนกิจการของมัสยิด</p> <p>คริสต์</p> <p>- ปกติแล้วจะไม่มีกรออกเรียไ้ ถ้ามีการขอทำบุญในวงกว้าง จะต้องได้รับอนุญาตจากมุขนายกก่อน</p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <p>- ไม่มีกรเรียไ้เงินในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู</p>
---------------------------	--

	<p>ซิกข์</p> <p>- ไม่อนุญาตให้ศาสนาจารย์ออกเรียไรเงินได้</p>
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <p>- หากเป็นพระภิกษุและปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายจริง ขอให้นิมนต์พบเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตพื้นที่เพื่อดำเนินการพิจารณาตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศของมหาเถรสมาคมหรือกฎหมายต่อไป เพราะบางกรณีอาจเข้าข่ายหลอกลวงประชาชน</p> <p>- กรณีดังกล่าวนี้ เจ้าคณะท้องถิ่นจะพิจารณาให้ลาสิกขา และมอบตัวให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตาม พ.ร.บ.ควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗</p> <p>อิสลาม</p> <p>๑. ขอคู่มือประจำตัว</p> <p>๒. หากมีข้อสงสัยให้ติดต่ออิมามประจำมัสยิดในท้องถิ่นหรือคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด</p> <p>๓. ในกรณีไม่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย ให้ควบคุมหรือเชิญตัวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ</p> <p>คริสต์</p> <p>- หากมีผู้ร้องเรียนว่าพบคนทำการเรียไร ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบไปยังต้นสังกัดคือ มุขนายก เจ้าคณะนักบวช เจ้าวัด ตามแต่กรณี</p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <p>- ให้ควบคุมหรือเชิญตัวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ</p> <p>ซิกข์</p> <p>- ให้ควบคุมหรือเชิญตัวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย พร้อมแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ</p>
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

การจับกุมพระ/นักบวช	
ข้อคำถามข้อที่ ๖	การจับกุมพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ๖.๑ การจับกุมพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ตามหมายจับมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๓๖๘ วรรคแรก ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีหลักเรื่องการจับดังนี้</p> <p>มาตรา ๗๗ หมายจับใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร การจัดการตามหมายจับนั้นต้องใช้สำเนาหมายอันรับรองว่าถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๘๑ ไม่ว่าจะมีความหมายจับหรือไม่ก็ตาม ห้ามมิให้จับในที่รโหฐาน เว้นแต่ได้ทำตามบทบัญญัติว่าด้วยการค้นในที่รโหฐาน</p> <p>มาตรา ๘๒ เจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายจับ จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อจัดการตามหมายนั้นก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขาไม่ได้</p> <p>มาตรา ๘๓ ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป</p> <p>ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการใดโดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการใดตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย</p> <p>ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น</p> <p>มาตรา ๘๔ เจ้าพนักงานหรือราษฎรผู้ทำการจับต้องเอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๘๓ โดยทันทีและเมื่อถึงที่นั้นแล้วให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจของที่ทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p>

(๑) ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นแจ้งข้อกล่าวหา และรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟังและมอบสำเนาบันทึกการจับแก่ผู้ถูกจับนั้น

(๒) ในกรณีที่ราษฎรเป็นผู้จับ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัว บันทึกชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้จับ อีกทั้งข้อความและพฤติการณ์แห่งการจับนั้นไว้และให้ผู้จับลงลายมือชื่อกำกับไว้เป็นสำคัญเพื่อดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบและแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบด้วยว่าผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งมีผู้นำผู้ถูกจับมาส่ง แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบถึงสิทธิตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗/๑ รวมทั้งจัดให้ผู้ถูกจับสามารถติดต่อกับญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับไว้วางใจเพื่อแจ้งให้ทราบถึงการจับกุมและสถานที่ที่ถูกควบคุมได้ในโอกาสแรก เมื่อผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง หรือถ้ากรณีผู้ถูกจับร้องขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้แจ้ง ก็ให้จัดการตามคำร้องขอนั้นโดยเร็ว และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบันทึกไว้ในกรณีนี้ให้เรียกค่าใช้จ่ายใดๆ จากผู้ถูกจับ

ในกรณีที่จำเป็น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับจะจัดการพยาบาลผู้ถูกจับเสียก่อนนำตัวไปส่งตามมาตรานี้ก็ได้

ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ถูกจับให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในชั้นจับกุมหรือรับมอบตัวผู้ถูกจับ ถ้าถ้อยคำนั้นเป็นคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิด ห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าเป็นถ้อยคำอื่นจะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับได้ต่อเมื่อได้มีการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง หรือตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง แก่ผู้ถูกจับแล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้ใช้วิธีการควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เขาหนีเท่านั้น

- พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕

มาตรา ๒๙ พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุมหรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่งให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้

มาตรา ๔๕ ให้ถือว่าพระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์และไวยาวัจกรเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

- ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่พระภิกษุ สามเณรในพระพุทธศาสนากระทำความผิดอาญาฯ

การจับกุมนั้นจะต้องกระทำด้วยความเคารพ สุภาพอ่อนโยนในทุกกรณี แต่เมื่อทำการจับกุมตัวมาแล้ว เว้นแต่ถ้าจำเป็นจะต้องควบคุมให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการควบคุมตัว

ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>อิสลาม - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>คริสต์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>พราหมณ์ - ฮินดู - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>ซิกข์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ - นำหมายจับไปพบเจ้าอาวาส หรือเจ้าคณะฯ เพื่อจับกุม หรือจะจับกุมก่อนแล้วนิมนต์พบเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะฯ แล้วแต่กรณีจำเป็นและเห็นสมควร</p> <p>อิสลาม - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไปและแจ้งอิมามประจำมัสยิดหรือคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด</p> <p>คริสต์ - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งให้อธิการโบสถ์หรือผู้ปกครองคณะหรือมุขนายกทราบ</p> <p>พราหมณ์ - ฮินดู - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งให้ต้นสังกัดทราบ</p> <p>ซิกข์ - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป หากอยู่ในศาสนสถาน ให้แจ้งกรรมการศาสนสถาน ก่อนการจับกุม</p>
ข้อควรระวัง	<p>- เจ้าหน้าที่ควรใช้คำพูดที่สุภาพ</p>
ข้อยกเว้น	<p>-</p>

การจับกุม	
ข้อคำถามข้อที่ ๖	๖.๒ การจับกุมพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ในความผิดซึ่งหน้าหรือกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องสึกหรือสละสมณเพศมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘ วรรคแรก ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีหลักการจับดังนี้ มาตรา ๗๘ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลนั้นไม่ได้ เว้นแต่</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าตามมาตรา ๘๐ (๒) เมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด (๓) เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตามมาตรา ๖๖ (๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ (๔) เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนีในระหว่างถูกปล่อยชั่วคราวตามมาตรา ๑๑๗ <p>มาตรา ๘๐ ที่เรียกว่าความผิดซึ่งหน้านั้น ได้แก่ความผิดซึ่งเห็นกำลังกระทำ หรือพบในอาการใดซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้ว สดๆ อย่งไรก็ดีความผิดอาญา ดังระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้ให้ถือว่า ความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งหน้าในกรณี ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เมื่อบุคคลหนึ่งถูกไล่จับตั้งผู้กระทำโดยมีเสียงร้องเอะอะ (๒) เมื่อพบบุคคลหนึ่งแทบจะทันทีทันใดหลังจากการกระทำความผิดในถิ่นแคว้นใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุขึ้นและมีสิ่งของที่ได้อาจมาจากการกระทำความผิดหรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุ อย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของผู้นั้น <p>มาตรา ๘๑ ไม่ว่าจะมีความหมายจับหรือไม่ก็ตาม ห้ามมิให้จับในที่สาธารณะ เว้นแต่ จะทำตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้อันว่าด้วยการค้นในที่สาธารณะ</p> <p>มาตรา ๘๓ ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป</p> <p>ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ</p>

	<p>หรือผู้ซึ่งจะเป็นนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย</p> <p>ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น</p> <p>- พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕</p> <p>มาตรา ๒๙ พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวและเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุมหรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่งให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้</p> <p>มาตรา ๔๕ ให้ถือว่าพระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์และไวยาวัจกร เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>
<p>ข้อบัญญัติทางศาสนา</p>	<p>พุทธ</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>อิสลาม</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>คริสต์</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>ซิกข์</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <p>- จับกุมได้ทุกกรณี ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕ ข้อ ๓๙ ในกรณีที่พระภิกษุ สามเณรในพระพุทธศาสนากระทำความผิดอาญาฯลฯ การจับกุมนั้นจะต้องกระทำด้วยความเคารพ สุภาพ อ่อนโยนในทุกกรณี แต่เมื่อทำการจับกุมตัวมาแล้วถ้าจำเป็นจะต้องควบคุมให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการควบคุมต่อไป</p>

	<p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป - แจ้งให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดทราบ <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และแจ้งให้อธิการโบสถ์หรือผู้ปกครองคณะหรือมุขนายกทราบ <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป และติดต่อไปต้นสังกัดเพื่อให้พราหมณ์อาวุโสมาสักให้ <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

การจับกุม	
ข้อคำถามข้อที่ ๖	๖.๓ การจับกุมตัวผู้ต้องหาที่เป็นหญิงนับถือศาสนาอิสลามหรือศาสนาใด มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ เจ้าพนักงานผู้จับหรือรับตัวผู้ถูกจับไว้ มีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหา และยึดสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ การค้นนั้นจักต้องทำโดยสุภาพ ถ้าค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น สิ่งของใดที่ยึดไว้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด เมื่อเสร็จคดีแล้วก็ให้คืนแก่ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้อื่น ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องขอคืน สิ่งของนั้น เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น
ข้อบัญญัติทางศาสนา	พุทธ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา อิสลาม - สตรีมุสลิมะห์เป็นศักดิ์ศรีและเกียรติของวงศ์ตระกูลที่ต้องได้รับการคุ้มครอง - ไม่อนุญาตให้อยู่กับชายอื่นสองต่อสอง - ห้ามโดน จับ สัมผัสร่างกายสตรีมุสลิมะห์นอกจากความจำเป็น คริสต์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา พราหมณ์ – ฮินดู - ไม่มีข้อบัญญัติของศาสนา ซิกข์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา
แนวทางปฏิบัติ	พุทธ - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป อิสลาม - ในการตรวจค้นร่างกายควรเป็นตำรวจหญิง - ในการจับกุมควรแจ้งอิมามหรือผู้นำท้องถิ่น

	<p>คริสต์ - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู - ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป</p> <p>ซิกข์ - หากเป็นหญิงชาวซิกข์ก็ควรให้หญิงชาวซิกข์ด้วยกันหรือถ้าไม่มีให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงค้นในที่ลับตาบุรุษ ไม่ว่าจะป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่ก็ตาม หากถูกเนื้อต้องตัวโดยไม่ตั้งใจก็กล่าวขอโทษตามมารยาท และถ้าต้องเชิญตัวไม่ควรใช้กุญแจมือ</p>
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

การจับกุม	
ข้อคำถามข้อที่ ๗	การเข้าจับกุมตัวพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ในขณะที่ประกอบศาสนกิจ เจ้าหน้าที่ควรปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๓๖๘ วรรคแรก ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีหลักเรื่องการจับดังนี้</p> <p>มาตรา ๗๗ หมายจับใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร การจัดการตามหมายจับนั้นต้องใช้สำเนาหมายอันรับรองว่าถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๘๑ ไม่ว่าจะหมายจับหรือไม่ก็ตาม ห้ามมิให้จับในที่รโหฐาน เว้นแต่ได้ทำตามบทบัญญัติว่าด้วยการค้นในที่รโหฐาน</p> <p>มาตรา ๘๒ เจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายจับ จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อจัดการตามหมายนั้นก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขานั้นไม่ได้</p> <p>มาตรา ๘๓ ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วส่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป</p> <p>ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการใดโดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการใดตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย</p> <p>ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น</p> <p>มาตรา ๘๔ เจ้าพนักงานหรือราษฎรผู้ทำการจับต้องเอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๘๓ โดยทันทีและเมื่อถึงที่นั้นแล้วให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจของที่ทำการของพนักงานสอบสวนดังกล่าว เพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นแจ้งข้อกล่าวหา และรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟังและมอบสำเนาบันทึกการจับแก่ผู้ถูกจับนั้น</p>

	<p>(๒) ในกรณีที่ราษฎรเป็นผู้จับ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัว บันทึกชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้จับ อีกทั้งข้อความและพฤติการณ์แห่งการจับนั้นไว้ และให้ผู้จับลงลายมือชื่อกำกับไว้เป็นสำคัญเพื่อดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบและแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบว่าผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้</p> <p>เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งมีผู้นำผู้ถูกจับมาส่งแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบถึงสิทธิตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗/๑ รวมทั้งจัดให้ผู้ถูกจับสามารถติดต่อกับญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับไว้วางใจเพื่อแจ้งให้ทราบถึงการจับกุมและสถานที่ที่ถูกควบคุมได้ในโอกาสแรกเมื่อผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง หรือถ้ากรณีผู้ถูกจับร้องขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้แจ้ง ก็ให้จัดการตามคำร้องขอนั้นโดยเร็ว และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบันทึกไว้ในกรณีนี้ให้เรียกค่าใช้จ่ายใดๆ จากผู้ถูกจับ</p> <p>ในกรณีที่จำเป็น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับจะจัดการพยาบาลผู้ถูกจับเสียก่อนนำตัวไปส่งตามมาตรานี้ก็ได้</p> <p>ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ถูกจับให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในชั้นจับกุมหรือรับมอบตัวผู้ถูกจับ ถ้าถ้อยคำนั้นเป็นคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิด ห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าเป็นถ้อยคำอื่น จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับได้ต่อเมื่อได้มีการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง หรือ ตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง แก่ผู้ถูกจับแล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้ใช้วิธีการควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เขาหนีเท่านั้น</p> <p>- พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕</p> <p>มาตรา ๒๙ พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุมหรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้</p> <p>มาตรา ๔๕ ให้ถือว่าพระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์และไวยาวัจกร เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>- ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕</p> <p>ข้อ ๓๙ ในกรณีที่พระภิกษุ สามเณรในพระพุทธศาสนากระทำความผิดอาญา ฯลฯ</p> <p>การจับกุมนั้นจะต้องกระทำด้วยความเคารพ สุภาพอ่อนโยนในทุกกรณี แต่เมื่อทำการจับกุมตัวมาได้แล้ว ถ้าจำเป็นจะต้องควบคุมให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการควบคุมต่อไป</p>
<p>ข้อบัญญัติทางศาสนา</p>	<p><u>พุทธ</u></p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>

	<p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติศาสนกิจ การละหมาด ขณะอยู่คนเดียวไม่สามารถเลิกปฏิบัติจนกว่าจะจบสิ้น ประมาณ ๕ - ๑๐ นาที - การเข้าจับกุมผู้นำขณะนำละหมาดอยู่ในมัสยิดควรอย่างยิ่งที่จะคอยให้เสร็จ ซึ่งปกติจะใช้เวลาไม่เกิน ๒๐ นาที <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีว่าด้วยการจับกุมพระภิกษุ สามเณรมาใช้บังคับโดยอนุโลม จับกุมได้ทุกกรณี - ควรรอให้มีการประกอบศาสนกิจให้เสร็จสิ้นเสียก่อน แล้วเข้าจับกุมและนิมนต์มาพบเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะท้องถิ่นในเขตพื้นที่แล้วแต่กรณี <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติศาสนกิจ การละหมาด ขณะอยู่คนเดียวไม่สามารถเลิกปฏิบัติจนกว่าจะจบสิ้น ประมาณ ๕ - ๑๐ นาที - การเข้าจับกุมผู้นำขณะนำละหมาดอยู่ในมัสยิดควรอย่างยิ่งที่จะคอยให้เสร็จ ซึ่งปกติจะใช้เวลาไม่เกิน ๒๐ นาที - การจับกุมผู้นำในมัสยิดเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง นอกจากมีความจำเป็น <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเข้าจับกุมบาทหลวงหรือนักบวชขณะประกอบพิธีกรรมในโบสถ์ ควรอย่างยิ่งที่จะคอยให้เสร็จพิธีกรรมก่อน ซึ่งปกติจะใช้ เวลา ๑ - ๒ ชั่วโมง จะได้ไม่บั่นทอนความรู้สึกของศาสนิกชน - หากเป็นนักบวชหญิงควรใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงทำการตรวจค้นจับกุม ถ้าหากไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงอยู่ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชายทำการค้นหรือจับกุมได้ แต่ควรมีพยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ร่วมด้วย <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจ้งให้ทางต้นสังกัดทราบเพื่อประสานงานในการจับกุม - ควรรอให้ประกอบศาสนกิจจบลงก่อน แล้วเข้าจับกุมด้วยความสุภาพ

	<p>ซิกซ์</p> <p>- ในขณะที่ประกอบศาสนกิจ ให้ประกอบศาสนกิจให้เสร็จลุล่วงไปก่อน ปกติใช้เวลาไม่มาก แจ้งให้กรรมการหรือเจ้าภาพในศาสนกิจทราบ เพื่อไม่ให้เกิดภาวะความวุ่นวายหรือตกใจต่อผู้ร่วมศาสนกิจ ให้ทางเจ้าพนักงานเชิญตัวออก หากขัดขึ้นให้ปฏิบัติตามความเหมาะสม</p>
ข้อควรระวัง	กรณีพบในอาการพิรุณจะต่อสู้อหรือหลบหนีให้จับกุมได้ที่
ข้อยกเว้น	-

การควบคุมพระ/นักบวช	
ข้อคำถามข้อที่ ๘	แนวทางการปฏิบัติในการควบคุม และการใช้เครื่องพันธนาการพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด ควรจะปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญา</p> <p>มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้ใช้วิธีควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เขาหนีเท่านั้น</p> <p>มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี</p> <p>ในกรณีความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าให้การ และที่จ้ะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น</p> <p>คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๘๔/๒๕๒๙ “ การควบคุมผู้ถูกจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗ ให้เริ่มนับเวลาควบคุมตั้งแต่วันที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ”</p> <p>- ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๖ การควบคุม บทที่ ๑ อำนาจการควบคุม</p> <p>ข้อ ๑๒๗ การควบคุม คือ การควบคุมหรือกักขังผู้ถูกจับโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในระหว่างการสืบสวนและสอบสวน ห้ามมิให้ใช้วิธีควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เขาหนีเท่านั้น</p> <p>บทที่ ๔ การใช้เครื่องพันธนาการ</p> <p>ข้อ ๑๔๖ การใช้เครื่องพันธนาการคือกุญแจมือกับโซ่ร้อยมือ ในการควบคุมผู้ต้องหา นั้น เจ้าพนักงานตำรวจหาจำเป็นต้องใช้พร่ำเพรื่อทุกกรณีไม่ เพราะเครื่องพันธนาการใช้สำหรับป้องกันแกผู้ที่อาจจะหลบหนีที่ควบคุมเป็นส่วนใหญ่ ก่อนที่จะใช้เครื่องพันธนาการจึงควรพิจารณาพิเคราะห์ตามหลักดังต่อไปนี้คือ</p> <p>(๒) บุคคล มีบุคคลบางจำพวกที่ควรจะให้เกียรติ เช่น</p> <p>ข. พระภิกษุ สามเณร นักพรตต่างๆ</p> <p>บุคคลดังกล่าวแล้วนี้ ถ้าไม่ได้กระทำความผิดเป็นอุกฉกรรจ์ มหันตโทษ หรือไม่ได้แสดงกิริยาจะขัดขืน หรือหลบหนีอย่างไรแล้วไม่ควรใช้กุญแจมือ</p> <p>- พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕</p> <p>มาตรา ๒๙ พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวไว้ควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุมหรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>- ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>

	<p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โดยปกติจะไม่สมควรใช้เครื่องพันธนาการพระภิกษุ สามเณร เว้นแต่มีเหตุจำเป็น - การควบคุมขณะจับกุมต้องกระทำโดยสุภาพและอ่อนโยนโดยพิจารณาตามพฤติการณ์แห่งคดีเป็นสำคัญ ส่วนการควบคุมระหว่างสอบสวนให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗ และ พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๒๙ <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าผู้กระทำความผิดมีอันตรายต่อการควบคุมก็พิจารณาตามความเหมาะสม - ขอให้หลีกเลี่ยงในศาสนสถาน มัสยิด <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรใช้เครื่องพันธนาการ ทั้งนี้ขอให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจสำหรับแต่ละสถานการณ์ <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรใช้เครื่องพันธนาการ ยกเว้นเหตุจำเป็น <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรใช้เครื่องพันธนาการในบริเวณศาสนสถาน นอกจากมีพฤติกรรมจะหลบหนี ชัดขึ้น หรือขัดขวาง แต่ให้ใช้การพันธนาการเป็นทางออกสุดท้าย
ข้อควรระวัง	หากผู้ถูกจับมีพฤติกรรมคดึ้นแรง และมีอัตราโทษสูง หรือจะหลบหนี ถ้าจำเป็นต้องใช้เครื่องพันธนาการ ขอให้กระทำในลักษณะที่ไม่เป็นที่เปิดเผย
ข้อยกเว้น	-

การตรวจค้น	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	การตรวจค้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องปฏิบัติอย่างไร ๙.๑ การตรวจค้นตัวบุคคล พระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ เจ้าพนักงานผู้จับหรือรับตัวผู้ถูกจับไว้ มีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหา และยึดสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ การค้นนั้นจักต้องทำโดยสุภาพ ถ้าค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น สิ่งของใดที่ยึดไว้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด เมื่อเสร็จคดีแล้วก็ให้คืนแก่ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้อื่น ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องขอคืนสิ่งของนั้น เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น มาตรา ๙๓ ห้ามมิให้ทำการค้นบุคคลใดในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น ในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด
ข้อบัญญัติทางศาสนา	พุทธ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา อิสลาม - ชายมุสลิมไม่มีชุดประจำ - สตรีไม่มีสิทธิเป็นผู้นำทางศาสนายกเว้นเป็นคณะกรรมการบริหารมัสยิด คริสต์ - บาทหลวงและนักบวชมีชุดเครื่องแบบเฉพาะของหมู่คณะของตน พราหมณ์ – ฮินดู - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา ซิกข์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา
แนวทางปฏิบัติ	พุทธ - ตรวจค้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การตรวจค้นขอให้ทำด้วยความเคารพสุภาพ - ขอดูหนังสือสุทธิหรือบัตรประจำตัวประชาชนของพระภิกษุ สามเณร หรือตรวจสอบกับทางวัดต้นสังกัด (เจ้าอาวาสหรือพระอุปัชฌาย์)

	<p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การคั่นขอให้กระทำโดยสุภาพและไม่เปิดเผยจนเป็นลักษณะที่อูจาด ในการตรวจคั่นในจุดที่มีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนา เช่น ผ้าโพกศีรษะ หรือ หมวกสำหรับชาวมุสลิมขอให้ผู้ที่ถูกตรวจคั่นเป็นผู้ถอดด้วยตนเอง เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ผู้ที่จะถูกตรวจคั่นไม่ปฏิบัติตามก็ให้ใช้วิธีการเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์เป็นกรณี <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจคั่นตัวบาทหลวงหรือนักบวชชาย ขอให้ทำด้วยความนิมนวล สุภาพ สำหรับการตรวจคั่นตัวนักบวชหญิงควรให้ตำรวจหญิงคั่น และถ้าจำเป็นต้องถอดผ้าคลุมศีรษะก็ขอให้นักบวชผู้นั้นถอดเองและอยู่ในที่ที่เหมาะสม เช่น ในห้อง สถานที่รโหฐาน <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจคั่นสามารถทำได้ด้วยความสุภาพและไม่อยู่ในสถานที่โจ่งแจ้งเกินไป ยกเว้นมีเหตุสมควร <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวปฏิบัติมี ๒ ประเภทคือสวมหมวกกับผ้าพันรอบหมวกทำให้เกิดปัญหา การแยกแยะระหว่างมุสลิมกับผู้นับถือศาสนาซิกข์ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือชาวซิกข์จะไว้เคราเพราะตามความเชื่อจะโกนหนวดไม่ได้ - ความชัดเจนที่แท้จริงคือ การไว้ผมยาวและเกล้าเป็นผมจุกอยู่เหนือศีรษะ ชาวซิกข์อาจเล็มหนวดเคราถึงแม้ผิดวินัยก็ยังพออนุโลม แต่การตัดผมสั้นไม่เป็นที่อนุโลมถือว่าผิดวินัย - การคั่นตัวชาวซิกข์โดยการให้ถอดผ้าขอให้เจ้าตัวเป็นคนถอดด้วยตัวเองและขอให้เขาถอดในที่ลับสายตาไม่ใช่ในที่สาธารณะ เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรีของหลักวินัยแห่งศาสนาซิกข์
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

การตรวจค้นศาสนสถาน	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	๙.๒ การค้นศาสนสถาน เช่น กุฏิ, วัด, โบสถ์, มัสยิด ฯลฯ ๙.๒.๑ ขณะไม่มีศาสนพิธี หรือพิธีกรรมทางศาสนา
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๙๔ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการค้นในที่รโหฐาน สิ่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น ให้อยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการตามหมาย ทั้งนี้ให้พนักงานผู้นั้นแสดงหมายหรือถ้าค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายก็ให้แสดงนามและตำแหน่ง</p> <p>ถ้าบุคคลดังกล่าวในวรรคต้นมิยอมให้เข้าไป เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไปในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้ว หรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๕ ในกรณีค้นหาสิ่งของที่หาย ถ้าพอทำได้จะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของนั้นหรือผู้แทนของเขาไปกับเจ้าพนักงานในการค้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๖ การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๓) การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ค้นโดยมีหมาย เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่งต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสามหรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้นมีอำนาจเป็นหัวหน้าไปจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น</p> <p>มาตรา ๙๘ การค้นในที่รโหฐานนั้นจะค้นได้แต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการค้นเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ค้นหาสิ่งของโดยไม่จำกัดสิ่ง เจ้าพนักงานผู้ค้นมีอำนาจยึดสิ่งของใดๆ ซึ่งน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อเป็นประโยชน์หรือยื่นผู้ต้องหาหรือจำเลย</p> <p>(๒) เจ้าพนักงานซึ่งทำการค้นมีอำนาจจับบุคคลหรือสิ่งของอื่นในที่ค้นนั้นได้ เมื่อมีหมายอีกต่างหาก หรือในกรณีความผิดซึ่งหา</p> <p>มาตรา ๙๙ ในการค้นนั้น เจ้าพนักงานต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ การค้นในที่รโหฐานนั้น ก่อนลงมือค้นให้เจ้าพนักงานผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครัวของผู้ค้น หรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน</p> <p>การค้นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำต่อหน้าผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่สามารถหรือไม่ตั้งใจมากำกับจะตั้งผู้แทนหรือ</p>

	<p>ให้พยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือต่อหน้าพยานดังกล่าวในวรรคก่อน</p> <p>สิ่งของใดที่ยึดได้ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานดู เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่นกล่าวนั้น รับรองหรือไม่ยอมรับรองก็ให้บันทึกไว้</p>
<p>ข้อบัญญัติทางศาสนา</p>	<p><u>พุทธ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p><u>อิสลาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มัสยิดเป็นเขตปลอดอาวุธ - ในมัสยิดห้ามทำการซื้อขาย <p><u>คริสต์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p><u>พราหมณ์ - ฮินดู</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p><u>ซิกข์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การค้นศาสนสถานแม้ไม่มีการประกอบศาสนกิจหรือศาสนพิธี ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการ เนื่องจากศาสนสถานวัดซิกข์เป็นที่ประทับของพระมหาคัมภีร์คุรุครันต์ซาฮิบ ซึ่งศาสนิกชนชาวซิกข์ทั้งหลายนับถือเป็นพระศาสดาสูงสุด และเป็นที่ประทับตลอด ๒๔ ชั่วโมง
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p><u>พุทธ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๔ - ๙๙ และ ๑๐๒ กระทำด้วยความสุภาพ <p><u>อิสลาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ติดต่ออิมามหรือผู้นำท้องถิ่น - ในการตรวจค้นมัสยิด หลีกเลี่ยงการใช้อาวุธและสุนัขในการตรวจค้น (ยกเว้นกรณีมีความจำเป็น) <p><u>คริสต์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้แจ้งอธิการโบสถ์ทราบและนำตรวจค้น เพราะโบสถ์คาทอลิกผ่านการเสกอันศักดิ์สิทธิ์ และในโบสถ์มีตู้ศีลซึ่งพระเยซูคริสต์ประทับอยู่ <p><u>พราหมณ์ - ฮินดู</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ขอให้หลีกเลี่ยงการใช้สุนัข

	<p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจค้นไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม ต้องได้รับอนุญาตก่อนเพียงสถานเดียว เมื่อได้รับการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ ศาสนาจารย์จะอัญเชิญพระมหาคัมภีร์ไปสู่ที่ประทับ และจะนำพาเจ้าหน้าที่ไปตรวจค้นตามความต้องการต่อไป เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติของพระศาสดา และเป็นการถนอมน้ำใจของศาสนิกชน - เจ้าหน้าที่สามารถติดต่อสอบถาม สมาคมศรีคุรุสังหสภา (วัดซิกข์) กรุงเทพฯ
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

การตรวจค้นศาสนสถาน	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	๙.๒.๒ ขณะมีศาสนพิธี เช่น กำลังละหมาด มีมิสซา หรือดำเนินพิธีกรรมทางศาสนา
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๙๒ ห้ามมิให้ค้นในที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น และในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐาน หรือมีเสียงหรือพฤติกรรมอื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น</p> <p>(๒) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน</p> <p>(๓) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้น</p> <p>(๔) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิดหรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน</p> <p>(๕) เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตามมาตรา ๗๘</p> <p>การใช้อำนาจตาม (๔) ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ค้นส่งมอบสำเนาบันทึกการตรวจค้นและบัญชีทรัพย์สินที่ได้จากการตรวจค้น รวมทั้งจัดทำบันทึกแสดงเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือไว้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูกตรวจค้น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบหนังสือดังกล่าวแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันทีที่กระทำได้ และรีบรายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป</p> <p>มาตรา ๙๔ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการค้นในที่รโหฐาน สั่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น ให้ยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการตามหมาย ทั้งนี้ให้พนักงานผู้นั้นแสดงหมายหรือถ้าค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายก็ให้แสดงนามและตำแหน่ง</p> <p>ถ้าบุคคลดังกล่าวในวรรคต้นมิยอมให้เข้าไป เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไปในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้ว หรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๕ ในกรณีค้นหาสิ่งของที่หาย ถ้าพอทำได้จะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของนั้นหรือผู้แทนของเขาไปกับเจ้าพนักงานในการค้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๖ การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๓) การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา</p>

<p>มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ค้ำโดยมีหมาย เจาพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้ำหรือผู้รักษาการแทนซึ่งต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสามหรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้นมีอำนาจเป็นหัวหน้าไปจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น</p> <p>มาตรา ๙๘ การค้ำในที่รโหฐานนั้นจะค้ำได้แต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการค้ำเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ค้ำหาสิ่งของโดยไม่จำกัดสิ่ง เจาพนักงานผู้ค้ำมีอำนาจยึดสิ่งของใดๆ ซึ่งน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อเป็นประโยชน์หรือยืนยันผู้ต้องหาหรือจำเลย</p> <p>(๒) เจาพนักงานซึ่งทำการค้ำมีอำนาจจับบุคคลหรือสิ่งของอื่นในที่ค้ำนั้นได้ เมื่อมีหมายอีกต่างหาก หรือในกรณีความผิดซึ่งหนา</p> <p>มาตรา ๙๙ ในการค้ำนั้น เจาพนักงานต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ การค้ำในที่รโหฐานนั้น ก่อนลงมือค้ำให้เจ้าพนักงานผู้ค้ำแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้ำต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครัวของผู้ค้ำ หรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้ค้ำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน การค้ำที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำต่อหน้าผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่สามารถหรือไม่ตั้งใจมากำกับจะตั้งผู้แทน หรือให้พยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ค้ำต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือต่อหน้าพยานดังกล่าวในวรรคก่อน</p> <p>สิ่งของใดที่ยึดได้ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานดู เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่นกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรองก็ให้บันทึกไว้</p> <p>- พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘</p> <p>มาตรา ๑๑ ในกรณีที่สถานการณ์ฉุกเฉินมีการก่อการร้าย การใช้กำลังประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะมีการกระทำที่มีความรุนแรงกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของรัฐหรือบุคคล และมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหาให้ยุติได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึง ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้สถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเป็นสถานการณ์ที่มีความร้ายแรง และให้นำความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เมื่อมีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว นอกจากอำนาจตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่สงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือเป็นผู้ใช้ผู้โฆษณา ผู้สนับสนุนการกระทำเช่นนั้น หรือปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ เท่าที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกระทำการหรือร่วมมือกระทำการใด ๆ อันจะทำให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรง หรือเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการระงับเหตุการณ์ร้ายแรง</p> <p>(๒) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้บุคคลใดมารายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือมาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานใดที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน</p> <p>(๓) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดอาวุธ สินค้า เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควร</p>
--

<p>สงสัยว่า ได้ใช้หรือจะใช้สิ่งนั้นเพื่อการกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำให้เกิดเหตุสถานการณ์ฉุกเฉิน</p> <p>(๔) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจค้น รื้อ ถอน หรือ ทำลายซึ่งอาคาร สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งกีดขวาง ตามความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อระงับเหตุการณ์ร้ายแรงให้ยุติโดยเร็วและหากปล่อยเนิ่นช้าจะทำให้ไม่อาจระงับเหตุการณ์ได้ทันเวลาที่</p> <p>(๕) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจสอบจดหมาย หนังสือ สิ่งพิมพ์ โทรเลข โทรศัพท์ หรือการสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใด ตลอดจนการสั่งระงับหรือยับยั้งการติดต่อหรือการสื่อสารใด เพื่อป้องกันหรือระงับเหตุการณ์ร้ายแรง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษโดยอนุโลม</p> <p>(๖) ประกาศห้ามมิให้กระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยของประชาชน</p> <p>(๗) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการออกไปนอกราชอาณาจักรจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประเทศ</p> <p>(๘) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการให้คนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้สนับสนุนการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>(๙) ประกาศให้การซื้อ ขาย ใช้ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ สินค้า เวชภัณฑ์ เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัสดุอุปกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งอาจใช้ในการก่อความไม่สงบหรือก่อการร้ายต้องรายงานหรือได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายกรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(๑๐) ออกคำสั่งให้ใช้กำลังทหารเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจระงับเหตุการณ์ร้ายแรง หรือควบคุมสถานการณ์ให้เกิดความสงบโดยด่วน ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของทหารให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ โดยการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายทหารจะทำได้ในกรณีใดได้เพียงใดให้เป็นไปตามเงื่อนไขและเงื่อนไขที่นายกรัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่ากรณีที่มีการใช้กฎอัยการศึก</p> <p>เมื่อเหตุการณ์ร้ายแรงตามวรรคหนึ่งยุติลงแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศ ยกเลิกประกาศตามมาตรานี้โดยเร็ว</p> <p>- พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗</p> <p>มาตรา ๙ การตรวจค้นนั้น ให้มีอำนาจที่จะตรวจค้น ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ที่จะตรวจ ค้น บรรดาสิ่งซึ่งจะเกณฑ์ หรือต้องห้าม หรือต้องยึด หรือจะต้องเข้าอาศัย หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งมีอำนาจที่จะตรวจค้นได้ไม่ว่าที่ตัวบุคคล ในยานพาหนะ เคหสถาน สิ่งปลูกสร้าง หรือที่ใด ๆ และไม่ว่าเวลาใด ๆ ทั้งสิ้น</p> <p>(๒) ที่จะตรวจข่าวสาร จดหมาย โทรเลข หีบ ห่อ หรือสิ่งอื่นใดที่ส่งหรือมีไปมาถึงกันในประเทศที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก</p> <p>(๓) ที่จะตรวจหนังสือ สิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ ภาพโฆษณา บทหรือคำประพันธ์</p>
--

ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขณะละหมาด ผู้นำไม่สามารถยุติหรือเลิกละหมาดได้จนกว่าจะปฏิบัติเสร็จ ไม่เกิน ๓๐ นาที <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนสถานวัดซิกข์เป็นที่ประทับของพระมหาคัมภีร์คุรุครันถ์ซาฮิบ ซึ่งศาสนิกชนชาวซิกข์ทั้งหลายนับถือเป็นพระศาสดาสูงสุด และเป็นที่ประทับตลอด ๒๔ ชั่วโมง
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เข้าตรวจค้นในขณะมีพิธีกรรมทางศาสนา รอให้พิธีกรรมทางศาสนาเสร็จสิ้นก่อน และเข้าตรวจค้นโดยสุภาพอ่อนโยน <p>อิสลาม</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ติดต่อกับอิมามหรือผู้นำท้องถิ่นและปิดล้อมจนละหมาดเสร็จ ๒. หลีกเลี่ยงการใช้อาวุธและสุนัขในการตรวจค้น (ยกเว้นกรณีมีความจำเป็น) <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เข้าตรวจค้นในขณะมีพิธีกรรมทางศาสนา รอให้พิธีกรรมทางศาสนาเสร็จสิ้นก่อน และเข้าตรวจค้นโดยสุภาพอ่อนโยน <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เข้าตรวจค้นในขณะมีพิธีกรรมทางศาสนา รอให้พิธีกรรมทางศาสนาเสร็จสิ้นก่อน และเข้าตรวจค้นโดยสุภาพอ่อนโยน <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจค้นไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม ต้องได้รับอนุญาตก่อนเพียงสถานเดียว เมื่อได้รับการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ ศาสนาจารย์จะอัญเชิญพระมหาคัมภีร์ไปสู่อุที่ประทับ และจะนำพาเจ้าหน้าที่ไปตรวจค้นตามความต้องการต่อไป เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติของพระศาสดา และเป็นการถนอมน้ำใจของศาสนิกชน - เจ้าหน้าที่สามารถติดต่อสอบถาม สมาคมศรีคุรุสิงห์สภา (วัดซิกข์) กรุงเทพฯ

ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	<p>๑. กรณีที่ดำเนินการตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งศาล ตามมาตรา ๙๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือ</p> <p>๒. กรณีที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แห่ง พ.ร.ก.บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ หรือ</p> <p>๓. กรณีที่ดำเนินการตามมาตรา ๙ (๑) แห่ง พ.ร.บ.กฎอัยการศึก พ.ศ.๒๕๕๗ หรือ</p> <p>กรณีดังกล่าวเมื่อตรวจค้นเสร็จสิ้นแล้วให้แจ้งและทำความเข้าใจกับผู้นำศาสนาของศาสนสถานนั้นด้วยความสุภาพ อ่อนโยน</p>

การตรวจค้นศาสนสถาน (ต่อ)	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	๙.๒.๓ การใช้สุนัขดมกลิ่นเข้าร่วมในการปิดล้อมตรวจค้นกับเจ้าหน้าที่เพื่อพิสูจน์ดมกลิ่น สิ่งผิดกฎหมาย จะทำได้หรือไม่ ต้องปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๙๔ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการค้นในที่โรฐาน สั่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น ให้อยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการตามหมาย ทั้งนี้ให้พนักงานผู้นั้นแสดงหมายหรือถ้าค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายก็ให้แสดงนามและตำแหน่ง ภาษบุคคลดังกล่าวในวรรคต้นมิยอมให้เข้าไป เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไป ในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้วหรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๕ ในกรณีค้นหาสิ่งของที่หาย ถ้าพอทำได้จะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของนั้นหรือผู้แทนของเขาไปกับเจ้าพนักงานในการค้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๖ การค้นในที่โรฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๓) การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ค้นโดยมีหมาย เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่งต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสามหรือตำรวจซึ่งมียศ ตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้นมีอำนาจเป็นหัวหน้าไปจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น</p> <p>มาตรา ๙๘ การค้นในที่โรฐานนั้นจะค้นใดแต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการค้นเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ค้นหาสิ่งของโดยไม่จำกัดสิ่ง เจ้าพนักงานผู้ค้นมีอำนาจยึดสิ่งของใดๆ ซึ่งน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อเป็นประโยชน์หรือยันผู้ต้องหาหรือจำเลย</p> <p>(๒) เจ้าพนักงานซึ่งทำการค้นมีอำนาจจับบุคคลหรือสิ่งของอื่นในที่ค้นนั้นได้ เมื่อมีหมายอีกต่างหาก หรือในกรณีความผิดซึ่งหนา</p> <p>มาตรา ๙๙ ในการค้นนั้น เจ้าพนักงานต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ การค้นในที่โรฐานนั้น ก่อนลงมือค้นให้เจ้าพนักงานผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น หรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน</p> <p>การค้นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำต่อหน้าผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่สามารถหรือไม่ตั้งใจมากำกับจะตั้งผู้แทนหรือให้พยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือต่อหน้าพยานดังกล่าวในวรรคก่อน</p>

	<p>สิ่งของใดที่ยึดได้ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานดู เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่นกล่าวนั้น รับรองหรือไม่ยอมรับรองก็ให้บันทึกไว้</p>
<p>ข้อบัญญัติทางศาสนา</p>	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำลายสุนัขถือเป็นสิ่งสกปรก (นะญิส) - ไม่อนุญาตให้นำสัตว์เลี้ยงเข้ามัสยิด <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนสถานวัดซิกข์ ไม่อนุญาตให้นำสัตว์เข้าศาสนสถาน
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คั้นได้โดยต้องเลือกใช้วิธีอื่นๆ ก่อน หากมีความจำเป็น สามารถนำสุนัขมาใช้ได้ <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ติดต่ออิมามหรือผู้นำท้องถิ่น - หลีกเลี่ยงการใช้สุนัข นอกจากกรณีมีความจำเป็น <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - คั้นได้โดยต้องเลือกใช้วิธีอื่นๆ ก่อน หากมีความจำเป็น สามารถนำสุนัขมาใช้ได้ <p>พราหมณ์-ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถตรวจบริเวณรอบโบสถ์ได้แต่ไม่ควรใช้สุนัขในบริเวณโบสถ์ ให้ใช้วิธีอื่น

	<p>ซิกซ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากเจ้าหน้าที่ไม่มีทางเลือกเป็นอื่น ให้ตรวจสอบกับคณะกรรมการศาสนสถานก่อน - นอกจากเป็นเรื่องความมั่นคงหรือเรื่องสำคัญอื่น ต้องแจ้งให้ศาสนสถานทราบก่อน
<p>ข้อควรระวัง</p>	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย ดังนั้นให้พิจารณาอย่างรอบคอบพร้อมพยานหลักฐานว่าได้มีการกระทำผิดจริง ทั้งนี้ในการดำเนินการขอให้ประสานกับเจ้าอาวาส หรือหากเจ้าอาวาสไม่ให้ความร่วมมือ ให้ประสานเจ้าคณะท้องถิ่นผู้ปกครองที่อยู่เหนือขึ้นไปตามลำดับชั้นในทางลับ หรือพิจารณาตามความเหมาะสม และประสานกับเจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หรือสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยและเป็นประจักษ์พยานได้ <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้ามสุนัขเข้ามัสยิดหรือบริเวณที่ชาวมุสลิมใช้ทำละหมาดโดยเด็ดขาด <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีที่ไม่มีพิธีกรรม การเข้าตรวจค้นย่อมทำได้ตามระเบียบปฏิบัติ สำหรับเข้าตรวจค้นโบสถ์ควรได้รับความเห็นชอบจากอธิการโบสถ์ก่อน - ในกรณีที่มีพิธีกรรม รอให้จบพิธีเสียก่อน และได้รับความเห็นชอบจากอธิการโบสถ์ หากจำเป็นต้องใช้สุนัขเข้าช่วยในการตรวจค้น ให้ขอความเห็นชอบด้วยเช่นกัน <p>พราหมณ์-ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้แจ้งหัวหน้าคณะพราหมณ์หรือเจ้าอาวาส หรือหัวหน้าคณะดูแลศาสนสถานนั้นๆ และตรวจค้นด้วยความสุภาพ ในกรณีเจ้าอาวาสหรือหัวหน้าพราหมณ์ไม่อนุญาตสามารถใช้หมายศาลในการขอเข้าค้นได้ <p>ซิกซ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตามวินัยแห่งศาสนาซิกซ์ ห้ามนำสัตว์ทุกชนิดเข้าในบริเวณศาสนสถาน ฉะนั้นหากไม่มีความจำเป็นให้งดใช้สุนัขดมกลิ่น แต่ในกรณีไม่มีทางเลือกเป็นอื่น ให้แจ้งให้กรรมการศาสนสถานทราบ เพื่อดำเนินการอัญเชิญพระมหาคัมภีร์ไปสู่ที่ประทับ ทั้งนี้ ใช้เฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ และความผิดขั้นอุกฤษฏ์ - หากปรากฏว่า ศาสนาจารย์ หรือบุคลากรของทางวัดซิกซ์ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด และมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง ให้ประสานงานกับนายกสมาคมฯ โดยตรงเพื่ออำนวยความสะดวก หากไม่ได้รับความร่วมมือ ให้ใช้เจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบมาควบคุมตัวโดยไม่ใช้ความรุนแรงในกรณีที่ไม่ขัดขึ้นให้เป็นไปตามกฎหมาย - กรณีนักข่าวหรือสื่อมวลชน ไม่ควรจะให้เข้ามาทำข่าว เพราะจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อสถาบันศาสนา โดยปกติแล้วชาวซิกซ์ไม่ยุ่งเกี่ยวกับขบวนการค้ายาเสพติดเป็นอันขาด แม้กระทั่งการสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามตามหลักศาสนา
<p>ข้อยกเว้น</p>	<p>-</p>

การตรวจค้น	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	<p>๙.๓ การตรวจค้นบุคคล และสถานที่ โดยวิธีการต่างๆ</p> <p>๙.๓.๑ วิธีการตรวจค้น เช่น การใช้สุนัข หรือเครื่องมืออื่นๆ มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร</p>
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๙๔ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการค้นในที่รโหฐาน สิ่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น ให้อยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการตามหมาย ทั้งนี้ให้พนักงานผู้นั้นแสดงหมายหรือถ้าค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายก็ให้แสดงนามและตำแหน่ง</p> <p>ถ้าบุคคลดังกล่าวในวรรคต้นมิยอมให้เข้าไป เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไปในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้ว หรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๕ ในกรณีค้นหาสิ่งของที่หาย ถ้าพอทำได้จะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของนั้นหรือผู้แทนของเขาไปกับเจ้าพนักงานในการค้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๖ การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๓) การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำในเวลากลางคืนก็ได้แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ค้นโดยมีหมาย เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่งต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสามหรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้นมีอำนาจเป็นหัวหน้าไปจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น</p> <p>มาตรา ๙๘ การค้นในที่รโหฐานนั้นจะค้นได้แต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการค้นเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ค้นหาสิ่งของโดยไม่จำกัดสิ่ง เจ้าพนักงานผู้ค้นมีอำนาจยึดสิ่งของใดๆ ซึ่งน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อเป็นประโยชน์หรือยันผู้ต้องหาหรือจำเลย</p> <p>(๒) เจ้าพนักงานซึ่งทำการค้นมีอำนาจจับบุคคลหรือสิ่งของอื่นในที่ค้นนั้นได้ เมื่อมีหมายอีกต่างหาก หรือในกรณีความผิดซึ่งหน้า</p> <p>มาตรา ๙๙ ในการค้นนั้น เจ้าพนักงานต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ การค้นในที่รโหฐานนั้น ก่อนลงมือค้นให้เจ้าพนักงานผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น หรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน</p> <p>การค้นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำต่อหน้าผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่สามารถหรือไม่ตั้งใจมากำกับจะตั้งผู้แทน หรือ</p>

	<p>ให้พยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือต่อหน้าพยานดังกล่าวในวรรคก่อน</p> <p>สิ่งของใดที่ยึดได้ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานดู เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่นกล่าวนั้น รับรองหรือไม่ยอมรับรองก็ให้บันทึกไว้</p>
<p>ข้อบัญญัติทางศาสนา</p>	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำลายสุนัขถือเป็นสิ่งสกปรก (นะญิส) - ไม่อนุญาตให้นำสัตว์เลี้ยงเข้ามัสยิด <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากมีความจำเป็น สามารถใช้สุนัขเข้าตรวจค้นได้ <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถตรวจบริเวณรอบโบสถ์ได้ แต่ไม่ควรใช้สุนัขในบริเวณโบสถ์ <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในศาสนสถานวัดซิกข์ห้ามโดยเด็ดขาด นอกจากเป็นเรื่องความมั่นคงแต่ต้องแจ้งให้ทราบก่อน
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในการตรวจค้นให้ใช้บุคคลตรวจค้นโดยสามารถใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ได้ หากจำเป็นต้องใช้สุนัขในการตรวจค้นขอให้แจ้งเหตุผลและความจำเป็นก่อนแล้วจึงดำเนินการเท่าที่จำเป็น <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ติดต่ออิมามหรือผู้นำท้องถิ่น - หลีกเลี่ยงการใช้สุนัข นอกจากกรณีมีความจำเป็น <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในการตรวจค้นให้ใช้บุคคลตรวจค้นโดยสามารถใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ได้ หากจำเป็นต้องใช้สุนัขในการตรวจค้นขอให้แจ้งเหตุผลและความจำเป็นก่อนแล้วจึงดำเนินการเท่าที่จำเป็น

	<p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <p>- ในการตรวจค้นให้ใช้บุคคลตรวจค้นโดยสามารถใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ได้ หากจำเป็นต้องใช้สุนัขในการตรวจค้นขอให้แจ้งเหตุผลและความจำเป็นก่อนแล้วจึงดำเนินการเท่าที่จำเป็น</p> <p>ซิกข์</p> <p>- ในการตรวจค้นให้ใช้บุคคลตรวจค้นโดยสามารถใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ได้ หากจำเป็นต้องใช้สุนัขในการตรวจค้นขอให้แจ้งเหตุผลและความจำเป็นก่อนแล้วจึงดำเนินการเท่าที่จำเป็น</p>
ข้อควรระวัง	พึงระมัดระวังการตรวจค้นในสถานที่หวงห้ามพิเศษ
ข้อยกเว้น	-

การตรวจค้น	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	๙.๓.๒ การตรวจค้นในพื้นที่ระมัดระวังพิเศษ เช่น ห้องบรรพบุรุษ, ศาลเจ้าที่, มิมนัตรีเทศนา เป็นต้น มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๙๔ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการค้นในที่รโหฐาน สิ่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้น ให้อยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการตามหมาย ทั้งนี้ให้พนักงานผู้นั้นแสดงหมายหรือถ้าค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายก็ให้แสดงนามและตำแหน่ง ถ้าบุคคลดังกล่าวในวรรคต้นมิยอมให้เข้าไป เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไปในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้ว หรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๕ ในกรณีค้นหาสิ่งของที่หาย ถ้าพอทำได้จะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของนั้นหรือผู้แทนของเขาไปกับเจ้าพนักงานในการค้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๙๖ การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือซึ่งมีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้</p> <p>(๓) การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำได้แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ค้นโดยมีหมาย เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาการแทนซึ่งต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสามหรือตำรวจซึ่งมียศ ตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้นมีอำนาจเป็นหัวหน้าไปจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น</p> <p>มาตรา ๙๘ การค้นในที่รโหฐานนั้นจะค้นได้แต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการค้นเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ค้นหาสิ่งของโดยไม่จำกัดสิ่ง เจ้าพนักงานผู้ค้นมีอำนาจยึดสิ่งของใดๆ ซึ่งน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อเป็นประโยชน์หรือยืนยันผู้ต้องหาหรือจำเลย</p> <p>(๒) เจ้าพนักงานซึ่งทำการค้นมีอำนาจจับบุคคลหรือสิ่งของอื่นในที่ค้นนั้นได้ เมื่อมีหมายอีกต่างหาก หรือในกรณีความผิดซึ่งหน้า</p> <p>มาตรา ๙๙ ในการค้นนั้น เจ้าพนักงานต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ การค้นในที่รโหฐานนั้น ก่อนลงมือค้นให้เจ้าพนักงานผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และเท่าที่สามารถจะทำได้ให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือบุคคลในครอบครองของผู้นั้น หรือถ้าหาบุคคลเช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน การค้นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำต่อหน้าผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่สามารถหรือไม่ตั้งใจมากำกับจะตั้งผู้แทน หรือให้พยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มี ให้ค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครองหรือต่อหน้าพยานดังกล่าวในวรรคก่อน</p> <p>สิ่งของใดที่ยึดได้ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครอง ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานดู เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่นกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรองก็ให้บันทึกไว้</p>

ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ซิกข์ไม่มีการเก็บเกล้ากระดูกของบรรพบุรุษ แต่ทุกบ้านของชาวซิกข์มีห้องพระซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของพระมหาคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์
แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามขั้นตอนปกติ แต่ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละสถานที่ <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ติดต่ออิมามหรือผู้นำท้องถิ่น - หลีกเลี่ยงการใช้อาวุธและสุนัข นอกจากกรณีมีความจำเป็น <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามขั้นตอนปกติ แต่ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละสถานที่ <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติตามขั้นตอนปกติ แต่ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละสถานที่ <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากผู้ต้องหาหลบอยู่ในห้องนั้นไม่ควรที่เจ้าหน้าที่จะบุกเข้าไป ควรบอกญาติทางบ้านให้เรียกตัวออกมา หากปฏิเสธหรือตื้อดิ่งให้ล้อมทาง ออกได้สุดท้าย ถ้าจำเป็นต้องเข้าต้องถอดรองเท้า ถอดหมวก แล้วใช้สวมผ้าคลุมศีรษะก่อนเข้าไป
ข้อควรระวัง	<p style="text-align: center;">-</p>
ข้อยกเว้น	<p style="text-align: center;">-</p>

การตรวจค้น	
ข้อคำถามข้อที่ ๙	๙.๓.๓ การตรวจค้นในขณะที่มีสตรีอยู่คนเดียว เช่น การค้นตัวผู้หญิงที่นับถือศาสนาอิสลามหรือศาสนาอื่นๆ มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ เจ้าพนักงานผู้จับหรือรับตัวผู้ถูกจับไว้ มีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหา และยึดสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ การค้นนั้นจักต้องทำโดยสุภาพ ถ้าค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น สิ่งของใดที่ยึดไว้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด เมื่อเสร็จคดีแล้วก็ให้คืนแก่ผู้ต้องหาหรือแก่ผู้อื่น ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องขอคืนสิ่งของนั้น เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๙๓ ห้ามมิให้ทำการค้นบุคคลใดในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น ในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>อิสลาม - ไม่อนุญาตชายอื่นเข้าบ้านขณะนางอยู่คนเดียวแม้กระทั่งพี่ชายของสามี</p> <p>คริสต์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>พราหมณ์ – ฮินดู - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p> <p>ซิกข์ - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา</p>
แนวทางปฏิบัติ	<p>ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการตรวจค้นและควหาพยานบุคคลที่ ๓ เข้าร่วมสังเกตการณ์</p> <p>พุทธ - การตรวจค้นตัวสตรีต้องใช้เจ้าหน้าที่สตรีในการตรวจค้น</p> <p>อิสลาม - ควรให้มีบุคคลที่ ๓ ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ เช่น ประธานชุมชน โต๊ะอิหม่าม หรือ กรรมการมัสยิด เป็นพยาน</p>

	<p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจค้นตัวสตรีต้องใช้เจ้าหน้าที่สตรีในการตรวจค้น <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจค้นตัวสตรีต้องใช้เจ้าหน้าที่สตรีในการตรวจค้น <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจค้นตัวสตรีต้องใช้เจ้าหน้าที่สตรีในการตรวจค้น - หากเป็นหญิงชาวซิกข์อยู่ลำพังควรรอให้ญาติเขากลับมาก่อนถ้าไม่มีก็ให้สตรีชาวซิกข์มาเป็นพยาน หรือถ้าไม่มีให้ผู้อาวุโสชาวซิกข์พร้อมเจ้าหน้าที่หญิงและเข้าไปพร้อมกัน
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	เว้นแต่เป็นกรณีไม่สามารถจัดหาบุคคลที่ ๓ ได้ ให้พิจารณาตามความเหมาะสม

การชันสูตรพลิกศพ	
ข้อคำถามข้อที่ ๑๐	การชันสูตรพลิกศพพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใด เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องดำเนินการอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๘ เมื่อปรากฏแน่ชัด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดตายโดยผิดธรรมชาติ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ให้มีการชันสูตรพลิกศพ เว้นแต่ตายโดยการประหารชีวิตตามกฎหมาย</p> <p>การตายโดยผิดธรรมชาติ นั้น คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ฆ่าตัวตาย (๒) ถูกผู้อื่นทำให้ตาย (๓) ถูกสัตว์ทำร้ายตาย (๔) ตายโดยอุบัติเหตุ (๕) ตายโดยยังมีปรากฏเหตุ <p>มาตรา ๑๕๑ ในเมื่อมีการจำเป็นเพื่อพบเหตุของการตาย เจ้าพนักงานผู้ทำการชันสูตรพลิกศพมีอำนาจสั่งให้ผ่าศพแล้วแยกธาตุส่วนใด หรือจะให้ส่งทั้งศพหรือบางส่วนไปยังแพทย์หรือพนักงานแยกธาตุของรัฐบาลก็ได้</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศพมุสลิมต้องรีบดำเนินการอาบน้ำ ห่อ ละหมาด ฝังภายใน ๒๔ ชั่วโมง - ไม่อนุญาตทำการตัดอวัยวะใดๆของศพ <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>พราหมณ์ – ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา

แนวทางปฏิบัติ	<p>พุทธ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถปฏิบัติได้ตามปกติ <p>อิสลาม</p> <p>๑. วิธีการจัดการกับศพได้มีการตกลง สำนักจุฬาราชมนตรีกับนิติเวช แยกเป็นกรณีดังนี้</p> <p>(๑) การเสียชีวิตในโรงพยาบาลเนื่องจากการเจ็บป่วยตามปกติมักจะไม่มีปัญหา</p> <p>(๒) ถ้าเสียชีวิตในโรงพยาบาลกรณีผู้เสียชีวิตอายุไม่ถึง ๔๐ ปี หรือเสียชีวิตที่บ้าน หากเจ้าหน้าที่จะต้องส่งศพไปนิติเวช ซึ่งไม่ได้มีการผ่าศพทุกครั้ง ถ้าเป็นกรณีการตายอย่างชัดเจน เช่น ไฟฟ้าช็อต ตกน้ำ ให้ญาติไปขอหนังสือรับรองจากอิมาม เป็นการเซ็นรับรองว่าชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ได้เสียชีวิตในเหตุไม่ต้องสงสัยว่าเป็นฆาตกรรม (ถ้าญาติไม่ทราบเจ้าหน้าที่สามารถแนะนำญาติได้) หากนิติเวชพิจารณาเห็นว่าไม่มีร่องรอยที่ต้องใช้เป็นหลักฐาน ก็จะไม่มีการผ่าศพ ญาติสามารถนำศพกลับไปได้เลย</p> <p>๒. กรณีจำเป็นต้องผ่าพิสูจน์ศพเพื่อหาสาเหตุการตายและเป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินคดีให้ชี้แจงกับญาติผู้ตายแล้วดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๑</p> <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถปฏิบัติได้ตามปกติ <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - สามารถปฏิบัติได้ตามปกติ <p>ซิกข์</p> <p>หากผู้ตายเป็นชาวซิกข์และไม่ปรากฏว่าเป็นการตายฆาตกรรมชาติ นายแพทย์ผู้ทำการตรวจชันสูตรพลิกศพมีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องผ่าพิสูจน์หากญาติพี่น้องไม่ติดใจ แต่กรณีสงสัยและมั่นใจว่ามีพิธีให้แจ้งให้ญาติทราบและดำเนินการเฉพาะเท่าที่จำเป็นโดยไม่นำเอาอวัยวะออกไปหรือทำให้ศพอยู่ในสภาพที่ดูไม่ได้ เพราะชาวซิกข์ต้องอาบน้ำศพและให้ญาติเยี่ยมคารวะศพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจะนำศพไปฌาปนกิจ</p>
ข้อควรระวัง	<p style="text-align: center;">-</p>
ข้อยกเว้น	<p style="text-align: center;">-</p>

ขั้นตอนการปฏิบัติเพิ่มเติม	
ข้อคำถามข้อที่ ๑๑	ขั้นตอนการลาสิกขาบทกรณีเร่งด่วน ในยามวิกาลควรทำอย่างไร
กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง	<p>- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้ใช้วิธีการควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เขาหนีเท่านั้น มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี ในกรณีความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น</p> <p>- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๘๔/๒๕๒๙ “ การควบคุมผู้ถูกจับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗ ให้เริ่มนับเวลาควบคุมตั้งแต่วันที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ”</p> <p>- ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๕ ข้อ ๔๐ วรรคสอง นอกจากอาณัติของคณะสงฆ์แล้ว ยังมีความประพฤติบางอย่างซึ่งถือว่าเป็นความผิดต่อพระพุทธบัญญัติร้ายแรงยิ่งกว่าอาณัติสงฆ์ขึ้นไปอีก เช่น พุดเกี่ยวหญิงทำนองขู้สาว ถูกต้องเนื้อตัวหญิงหรืออยู่ในที่ลับหลับตากับหญิงสองต่อสอง เสพเครื่องดองของเมา เช่น สุรา ยาฝิ่น และกัญชา เล่นการพนันต่างๆ และนุ่งห่มอย่างคฤหัสถ์ เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ให้ตำรวจพาพระภิกษุสามเณรที่ประพฤติดังกล่าวไปมอบให้แก่เจ้าคณะท้องถิ่น เช่นเดียวกับกรณีที่พระภิกษุสามเณรประพฤติผิดต่ออาณัติของคณะสงฆ์ดังกล่าวแล้ว</p> <p>ข้อ ๔๑ เมื่อพระภิกษุละเมิดพระพุทธบัญญัติประณมปาราชิก ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานรักษาท้องถิ่นมีอำนาจคุมตัวแล้วส่งไปกรมธรรมการเพื่อจะส่งตัวให้คณะสงฆ์พิจารณาต่อไป ฉะนั้นตำรวจมีอำนาจทำการจับกุมพระภิกษุที่ละเมิดประณมปาราชิกได้อีกด้วย และเมื่อจับตัวได้แล้ว ในปัจจุบันให้ตำรวจนำตัวมอบยังกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรมเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>- พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ มาตรา ๒๙ พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุมหรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้</p>
ข้อบัญญัติทางศาสนา	<p>พุทธ</p> <p>- การขาดจากความเป็นพระภิกษุ ตามพระธรรมวินัยนั้น ทางหนึ่งได้แก่กรณีที่พระภิกษุต้องอาบัติปาราชิกซึ่งพระพุทธองค์ทรงบัญญัติไว้ ๔ ประการด้วยกัน คือ (๑) เสพเมถุน (๒) เอาของที่เขาของไม่ให้ ซึ่งพระราชายังลงโทษถึงประหารชีวิต จองจำหรือเนรเทศ (สมัยนั้นได้แก่การลักเอาของที่มีค่าตั้งแต่ ๕ มาสก (๑ บาท) ขึ้นไป (๓) ข่มามุขย์ และ (๔) อวดอ้างคุณวิเศษที่ไม่มีในตน (ดู วินัยปิฎกเล่มที่ ๑ ชื่อมหาวีรังก์)</p>

	<p>ภิกษุที่ต้องอาบัติปาราชิกเป็นอันขาดจากความเป็นภิกษุทันที โดยไม่ต้องมีพิธีใดๆ และห้ามอุปสมบทอีก ดังนี้ ภิกษุที่ประพฤติพรหมจรรย์อยู่จึงยอมจะ “รู้อยู่แก่ใจ” ตีว่าตนได้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ต้องอาบัติถึงปาราชิกหรือไม่และตนได้พ้นจากความเป็นภิกษุแล้วหรือยัง</p> <p>ส่วนการ “ขาดจากความเป็นพระภิกษุ” อีกทางหนึ่งนั้นได้แก่ “การลาสิกขา” หรือการสละ “สมณเพศ” ซึ่งได้มีการกำหนดไว้ในพระธรรมวินัย (ดู สมเด็จพระมหาสมณเจ้าพระยาวชิรญาณวโรรส, วินัยมุข เล่ม ๓, กัณฑ์ที่ ๓๓ มหามกุฏราชวิทยาลัย ๒๕๓๘ หน้า ๒๑๐ - ๒๑๕) ความโดยสรุปว่า</p> <p>ภิกษุผู้เปื้อน่ายแต่การประพฤติพรหมจรรย์ปรารถนาจะกลับคืนไปสู่ความเป็นคฤหัสถ์ยอมทำได้ด้วยการลาสิกขา คือปฏิญญาตนเป็นคฤหัสถ์ต่อคณะสงฆ์ หรือต่อหน้าบุคคลอื่นที่มีใช้ภิกษุก็ได้แต่ต้องเป็นผู้ที่มีสติสมบูรณ์เข้าใจถึงปฏิญญาด้วย</p> <p>วิธีการปฏิญญา (ตามอรรถกถา) กำหนดไว้ให้ ตั้งนโม ๓ จบ แล้วกล่าวคำว่า “สิกขัง ปัจจักขามิ คิหิตี มัง ธาเรถะ” ข้าพเจ้าขอลาสิกขาท่านทั้งหลายจงจำ ข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นคฤหัสถ์แล้ว ว่าอย่างนี้ ๓ จบต่อจากนั้นถึงเปลื้องผ้าครอง สวมเสื้อผ้าและรับศีล ๕ ต่อไป พร้อมรับพรจากพระเพื่อความเป็นสิริมงคลหากลาสิกขา กับคฤหัสถ์ไม่ต้องรับศีล ๕ และรับพร หรือกล่าวด้วยถ้อยคำอย่างอื่นทำนองเดียวกัน</p> <p>อิสลาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีข้อบัญญัติทางศาสนา <p>คริสต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิกายที่มีนิกบวช เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ส่วนเรื่องการปลด การสึกเป็นเรื่องทางศาสนจักรจะเป็นผู้ดำเนินการ <p>พราหมณ์ - ฮินดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้มีสิทธิที่จะบวชพราหมณ์ต้องเป็นสายโลหิตพราหมณ์ (สืบต่อจากบิดาที่เป็นพราหมณ์) เท่านั้น - ถ้าผู้ที่บวชนั้นกระทำความผิดต่อชาติบ้านเมือง คือกระทำความผิดและศาลได้มีคำพิพากษา สั่งลงโทษจำคุกหรือประหารชีวิต พราหมณ์ท่านนั้นจะถูกตัดสายธูร่า ตัดผม (สึก) โดยแจ้งไปที่ คณะพราหมณ์ต้นสังกัดและสังกัดราชการนั้นๆ เพื่อทำการตัดสายธูร่า <p>ซิกข์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนาซิกข์ไม่มีนิกบวช อนึ่งศาสนาซิกข์มีเพียงแต่ศาสนาจารย์ ซึ่งเป็นเพศคฤหัสถ์ แต่ส่วนใหญ่มาจากประเทศอินเดีย หากเขาเหล่านั้นต้องสงสัยว่ากระทำความผิดกฎหมายบ้านเมือง และมีความจำเป็นต้องจับกุมก็ขอให้กรุณาประสานงานกับคณะกรรมการบริหารสมาคมศรีคุรุสิงห์สภา (วัดซิกข์) กรุงเทพฯ - ไม่มีการบวชในศาสนาซิกข์ จึงไม่มีการสึก มีแต่ปลดออกจากตำแหน่ง
<p>แนวทางปฏิบัติ</p>	<p>พุทธ</p> <p>๑. ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องตรวจสอบประวัติของพระภิกษุผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือมีคดี มีความผิดติดตัวอย่างชัดเจน มีหลักฐาน เช่น หมายจับ หรือ คำพิพากษาของศาลว่าได้มีการกระทำความผิดและศาลได้มีคำพิพากษาสั่งลงโทษก่อนจึงแสดงตัว แล้วจึงค่อยดำเนินการต่อไป</p>

	<p>๒. กรณีผู้กระทำความผิดนั้นเป็นพระภิกษุในสังกัดวัดใดวัดหนึ่งให้แจ้งประสานกับเจ้าอาวาสวัดนั้น ๆ เพื่อดำเนินการทางวินัยสงฆ์หรือทางการปกครองคณะสงฆ์ให้ถูกต้อง (ในกรณีต้องให้ลาสิกขา) แล้วจึงควบคุมตัวไปดำเนินการตามกฎหมาย</p> <p>หมายเหตุ การที่ตำรวจได้พาจำเลยไปที่วัดที่จำเลยสังกัดเพื่อให้จำเลยสึกแต่เจ้าอาวาสไม่ยอมสึกให้ถือว่าเป็นวิธีการหนึ่งในการ “จัดดำเนินการให้สะสอมศพ” ตามพระราชบัญญัติสงฆ์ เมื่อวิธีดังกล่าวไม่ได้ผล พนักงานสอบสวนจึงต้องดำเนินการอย่างอื่นในทางที่จะให้เกิดผลจึงได้ดำเนินการให้จำเลยเปล่งวาจาลาสิกขาต่อหน้าพยานที่เป็นคฤหัสถ์ซึ่งก็สามารถทำได้ตามกรอบแห่งพระธรรมวินัย จะว่าเป็นการกระทำโดยพลการไม่ได้เพราะสงฆ์ที่จำเลยสังกัดไม่ยอมรับเสียแล้ว.....</p> <p>นี่เป็นส่วนหนึ่งของหมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่คัดย่อมาเพื่อให้พระสังฆาธิการทราบ ซึ่งเป็นการอธิบายหลักกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงเหตุผลที่ใช้ในการพิพากษาคดีด้วย</p>
ข้อควรระวัง	-
ข้อยกเว้น	-

หมายเหตุ การลาสิกขาบท เฉพาะพระภิกษุในศาสนาพุทธเท่านั้น

รวมที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ ตัวแทนศาสนา

พุทธ : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เลขที่ ๒๕/๒๕ อาคารหลวงพ่อดาวดึงส์ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร ๐ ๒๔๔๑ ๗๙๙๙, ๐ ๒๔๔๑ ๐๐๘๗, ศูนย์ฮอตไลน์แจ้งภัยทางพระพุทธศาสนา ๐ ๒๔๔๑ ๖๔๐๐ กด ๒ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

อิสลาม : อาคารสำนักจุฬาราชมนตรี ชั้น ๓ ศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติ เฉลิมพระเกียรติ ถนนคลองแก้ว แขวงคลองสิบ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

๑๐๕๓๐ โทร ๐ ๒๙๔๙ ๔๒๗๘, ๐ ๒๙๔๙ ๔๓๑๒ - ๓ โทรสาร ๐ ๒๙๔๙ ๔๒๒๐ อีเมลล์ info@skthai.org

คริสต์ : สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย เลขที่ ๑๒๒/๑๑ ซอยนาครสุวรรณ์ ถนนนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐

โทร ๐ ๒๖๘๑ ๓๙๐๐ โทรสาร ๐ ๒๖๘๑ ๕๓๖๙, ๐ ๒๖๘๑ ๕๓๗๐ อีเมลล์ cbct_th@hotmail.com, thaicbct@cbct.net

ประธานสภาคริสตจักรในประเทศไทย ศ.ดร.ทวีศักดิ์ มหขจรโรจน์ โทร ๐๖ ๑๔๑๐ ๒๗๗๗

ประธานสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย ศ.ดร.มานิช แจ่มมุข โทร ๐๘ ๑๙๒๓ ๗๘๕๕

ประธานสหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย ศ.ธงชัย ประดับชนานุรัตน์ โทร ๐๘ ๑๘๓๕ ๗๓๒๗

ประธานมูลนิธิคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย ศ.นิรติชัย อ้ายปิ่น โทร ๐๘ ๑๐๒๐ ๗๙๘๖

พราหมณ์ – ฮินดู : สำนักพราหมณ์พระราชครู ในสำนักพระราชวัง เลขที่ ๒๖๘ ถนนบ้านดินสอ แขวงเสาชิงช้า เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๒ ๖๙๕๑ โทรสาร ๐ ๒๒๒๔ ๑๒๑๑ อีเมล org_devas@hotmail.com

วัดเทพมณเฑียร สมาคมฮินดูสมาช ๑๓๖/๑ - ๒ ถนนศิริพงษ์ แขวงเสาชิงช้า เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐ โทร ๐ ๒๒๒๓ ๘๔๙๔,

๐ ๒๖๒๑ ๑๔๕๑ - ๒, ๐ ๒๒๒๑ ๔๓๖๐ โทรสาร ๐ ๒๒๒๑ ๔๕๖๐

ซิกข์ : สมาคมศรีคุรุสิงห์สภา(วัดซิกข์) ๕๗๑ ถนนจักรเพชร แขวงวังบูรพา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐ โทร ๐๙๔ ๓๒๔๙๒๕๘, ๐ ๒๒๒๔ ๘๐๙๖,

๐ ๒๒๒๑ ๑๐๑๑, ๐ ๒๒๒๔ ๘๐๙๗ (เลขานุการ) อีเมล sgssbkk@gmail.com

ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมฯ บก.จร.
 โทร. ๕๘๐
 โทร. ๐๖-๐๐๖
 โทร. ๐๖-๐๐๖

หน้า 1

กองบังคับการตำรวจ	กอง ๒
ที่	๖ กย ๒๕๖๓
วันที่	๖ กย ๒๕๖๓
เวลา	๑๕.๑๕ น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตป.สง.ก.ตร. โทร.๐ ๒๒๐๕ ๓๗๖๐
 ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๒๕๖๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๓
 เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ตร.จริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓

เรียน ผบก.อก.บช.ศ./เลขานุการ คณะทำงานตามคำสั่ง ตร.ที่ ๗๒๔/๒๕๖๒ ลง ๑๓ ธ.ค.๖๒

ด้วยในการประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อ ๑ ก.ย.๖๓ ที่ประชุมได้พิจารณา และมีมติในเรื่องที่เกี่ยวข้อง หรืออยู่ในความรับผิดชอบของ บช.ศ. และคณะทำงานตามคำสั่ง ตร.ที่ ๗๒๔/๒๕๖๒ ลง ๑๓ ธ.ค.๖๒ ดังนี้

วาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ ตามที่ บช.ศ.เสนอ โดยให้ บช.ศ.ปรับปรุงแก้ไขร่างแนวทางการปฏิบัติงานฯ ตามแนวทางการอภิปรายและข้อสังเกตของที่ประชุม เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วให้นำเสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนแจ้งเวียนให้หน่วยงานในสังกัด ตร. ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พล.ต.ต.

(กมร รัตนสมัย)

ผบก.ตป./เลขานุการ อ.ก.ตร.จริยธรรม

สรุปประเด็นข้อสังเกตของ อ.ก.ตร.จริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อ ๑ ก.ย.๖๓
ต่อร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ

๑. ข้อคำถามข้อที่ ๔.๒ ใน “ข้อบัญญัติทางศาสนา” ของศาสนาพุทธ ในข้อที่ ๒ “กรณีพระภิกษุสามเณรตีมัสการหรือเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ยังมีพระมหาสมณวินิจฉัยบัญญัติไว้ว่า ฯลฯ” ซึ่งคำว่า “พระมหาสมณ” ควรจะกำหนดให้ชัดเจนว่าหมายถึงพระมหาสมณรูปใด และหากทราบแน่ชัด ควรจะระบุให้ชัดเจน เช่น สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ซึ่งเป็น สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก องค์ที่ ...

๒. การจัดเรียงลำดับข้อใน “แนวทางปฏิบัติ” ของศาสนาอิสลาม ในข้อคำถามข้อที่ ๕ ยังมีความไม่เหมาะสม ควรมีการจัดเรียงลำดับข้อใหม่ให้ถูกต้อง

๓. ระยะเวลาที่ใช้ในการระมัดตามที่ปรากฏในข้อคำถามข้อที่ ๗ ในส่วนของ “ข้อบัญญัติทางศาสนา” และ “แนวทางปฏิบัติ” ของศาสนาอิสลามยังไม่สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๔. ปรับเพิ่มคำว่า “ข้อ” ในข้อคำถามข้อที่ ๘ ในส่วนของ “แนวทางปฏิบัติ” ของศาสนาอิสลาม โดยปรับเป็น “การค้นขอให้กระทำโดยสุภาพและไม่เปิดเผยจนเป็นลักษณะที่อุจาด ในการตรวจค้นในจุดที่มีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนาฯ”

๕. ข้อคำถามข้อที่ ๙.๒.๒ “แนวทางปฏิบัติ” ของศาสนาอิสลาม กำหนดว่า “หลีกเลี่ยงการใช้อาวุธและสุนัข แต่กรณีมีความจำเป็นให้ใช้อาวุธและสุนัขได้” ในขณะที่ข้อคำถามข้อที่ ๙.๒.๑ “แนวทางปฏิบัติ” ของศาสนาอิสลาม กำหนดว่า “ไม่ใช้อาวุธและสุนัขในการตรวจค้น” ดังนั้น การใช้ถ้อยคำในเรื่องดังกล่าวควรใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๖. ข้อคำถามข้อที่ ๙.๒.๒ เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการตรวจค้นศาสนสถาน แต่ข้อความในส่วนของ “แนวทางปฏิบัติ” ของศาสนาอิสลาม กำหนดว่า “ปฏิบัติเหมือนบุคคลทั่วไป ...” จึงควรปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสม และสอดคล้องกับข้อคำถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บก.อก.

ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/ ๒๙๗๐

เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓

เรียน ผบช.ศ. (ผ่าน รอง ผบช.ศ.(๑))

โทร. ๐ ๒๕๑๓ ๓๙๙๔

วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓

สง.รอง ผบช.ศ.(๑)
เลขรับ ๒๖๑
วันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๓
เวลา ๑๐.๓๐ น.

สง.ผู้บัญชาการการศึกษา
รับที่ ๗๙๕
วันที่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๖๓
เวลา ๑๐.๐๐ น.

๑. เรื่องเดิม

หนังสือ ตป.สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๑๒๔๘ ลง ๒๗ ส.ค.๖๓ เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ ในวันอังคารที่ ๑ ก.ย.๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น. ห้องประชุมศรียานนท์ โซนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. (เอกสาร ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ คำสั่ง บช.ศ. ที่ ๙๑/๒๕๖๓ ลง ๒ เม.ย.๖๓ เรื่อง มอบหมายอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบให้รองผู้บัญชาการการศึกษา โดย ข้อ ๒.๑ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดให้ พล.ต.ต.นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์ รอง ผบช.ศ. ใช้ชื่อขรย่อว่า รอง ผบช.ศ.(๑) กำกับดูแลงานของ บก.อก. ประกอบด้วย ฝอ.๕, ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมฯ และงานของ กส. (เอกสาร ๒)

๒.๒ หนังสือ ตป.สง.ก.ตร. ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๑๑๒๔ ลง ๔ ส.ค.๖๓ เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๓ ในวันอังคารที่ ๑๑ ส.ค.๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น. ห้องประชุมศรียานนท์ โซนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. และ ผบช.ศ. มีบันทึกสั่งการ ลง ๑๐ ส.ค.๖๓ ทำหนังสือ บก.อก. ที่ ๐๐๓๔.๑๗๒/๒๗๓๒ ลง ๕ ส.ค.๖๓ มอบ ผบช.ศ. เป็นผู้แทน ผบช.ศ. เข้าร่วมประชุมฯ (เอกสาร ๓)

๒.๓ ระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗ ในวันอังคารที่ ๑ ก.ย.๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมศรียานนท์ โซนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. ซึ่งมีระเบียบวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับ บช.ศ. ดังนี้

วาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่าง ๆ (บช.ศ.)

๓. ข้อพิจารณา

เพื่อให้การดำเนินการประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ ในวันอังคารที่ ๑ ก.ย.๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น. ห้องประชุมศรียานนท์ โซนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและต่อเนื่อง ผบช.ศ. จะเข้าร่วมประชุมด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาท่านใดเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมฯ ได้โปรดพิจารณาสั่งการ

๔. ข้อเสนอ

เพื่อโปรดพิจารณาตามข้อ ๓ หรือเห็นควรประการใดได้โปรดสั่งการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พ.ต.อ.

(ไพฑูรย์ อินทรัตน์ชัยกิจ)

รอง ผบช.ฝรภ.ปฏิบัติราชการ บก.อก.

ปรท.ผบช.อก.

เรียน ผบช.ศ.

- เพื่อโปรดพิจารณา

พล.ต.ต.

(นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์)

รอง ผบช.ศ.

๒๙ ส.ค.๖๓

ทราบ/ลงภารกิจ

มอบ, ยงก.อน.บรล.

เข้าร่วมประชุมฯ แทน

พล.ต.ท.

อภิรัตน์

(อภิรัตน์ นิยมการ)

ผบช.ศ.

๓๗ ส.ค.๖๓

กองบัญชาการศึกษา	
ที่	๗๖๐๙
วันที่	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๓
เวลา	๑๑.๑๕ น.

ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมฯ พ.ศ.๖๓.
 วันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๖๓
 เวลา ๑๑.๑๐ น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตป.สง.ก.ตร. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๗๘๕
 ที่ ๐๐๑๒.๑๒/๑๒๔๓ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเชิญประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓
 เรียน ผบช.ศ.

ด้วยประธาน อ.ก.ตร.จริยธรรม ได้นัดประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓
 ในวันอังคารที่ ๑ ก.ย.๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น. ห้องประชุมศรียานนท์ โซนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอเชิญท่านหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา
 และสถานที่ดังกล่าวข้างต้น พร้อมนี้ได้แนบระเบียบวาระและเอกสารประกอบการประชุม
 มาด้วยแล้ว

พล.ต.ต.

(ภมร รัตน์สมัย)

ผบก.ตป./เลขานุการ อ.ก.ตร.จริยธรรม

ระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม

ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓

วันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมศรียานนท์ โชนซี ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม อ.ก.ตร.จริยธรรม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๓

วาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา

เรื่อง การจัดทำร่างแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจ
ต่อศาสนิกชนต่าง ๆ (บข.ศ.)

วาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

คำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๗๒๔ / ๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ

ด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีนโยบายในการดำเนินการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ ตามเสนอขอของมติในการประชุมคณะกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการส่งเสริมจริยธรรมและการพัฒนาคุณธรรม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและข้อพึงระมัดระวังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้ที่ครองตนเป็นนิกบวช พระภิกษุ บาทหลวง ผู้นำศาสนา และประชาชนในแต่ละพื้นที่ที่นับถือศาสนาต่างๆ รวมถึงวัฒนธรรม เป็นไปด้วยความเหมาะสม

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานข้างต้นบรรลุวัตถุประสงค์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ประกอบด้วย

จเรตำรวจแห่งชาติ

ที่ปรึกษา

๑.๒ คณะทำงาน ประกอบด้วย

๑.๒.๑ พลตำรวจโท สุรชัย ควรเดชะคุปต์

หัวหน้าคณะกรรมการ

๑.๒.๒ พลตำรวจโท อุดม ชัยมงคลรัตน์

รองหัวหน้าคณะกรรมการ

๑.๒.๓ ผู้บัญชาการการศึกษา หรือผู้แทน

รองหัวหน้าคณะกรรมการ

๑.๒.๔ จเรตำรวจ (สบ ๘) (หัวหน้าจเรตำรวจ) หรือผู้แทน

รองหัวหน้าคณะกรรมการ

๑.๒.๕ ศาสตราจารย์ จตุรนต์ ธีระวัฒน์

คณะกรรมการ

๑.๒.๖ ผู้บัญชาการ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๗ ผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๘ ผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๙ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๐ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๑ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๒ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๓ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๔ ผู้บังคับการกองวินัย หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๕ ผู้บังคับการกองสารนิเทศ หรือผู้แทน

คณะกรรมการ

๑.๒.๑๖ พระเทพปริยัติมุนี เจ้าอาวาสวัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร

คณะกรรมการ

กรุงเทพมหานคร รองเจ้าคณะภาค ๑

๑.๒.๑๗	นายมิตร ดาราฉาย	คณะทำงาน
X๑.๒.๑๘	มุนายก ยอแซฟ ชุคักดี สิริสุทธิ	คณะทำงาน
๑.๒.๑๙	พราหมณ์ภิษม รังสีพราหมณ์กุล	คณะทำงาน
๑.๒.๒๐	นายสถิต กุมาร	คณะทำงาน
๑.๒.๒๑	นายมานิต สัจจะมิตร	คณะทำงาน
๑.๒.๒๒	ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองพระพุทธศาสนา สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	คณะทำงาน
๑.๒.๒๓	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมงานคุณธรรมจริยธรรม ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม	คณะทำงาน
๑.๒.๒๔	ผู้บังคับการอำนาจการ กองบังคับการอำนาจการ กองบัญชาการศึกษา	เลขานุการ
๑.๒.๒๕	ผู้บังคับการ กองตรวจสอบและทะเบียนประวัติ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒.๒๖	รองผู้บังคับการอำนาจการ กองบัญชาการศึกษา ที่ได้รับมอบหมาย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒.๒๗	รองผู้บังคับการกองตรวจสอบทะเบียนประวัติ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ได้รับมอบหมาย	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ เพื่อจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ โดยศึกษา รวบรวมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักศาสนา รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนข้อควรระวังของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะดำเนินการในทางกฎหมายต่อผู้ที่ครองตนเป็นนิกบวช พระภิกษุ บาทหลวง หรือ ผู้นำศาสนา การปฏิบัติตัวต่อผู้ที่อาจเป็นผู้ต้องสงสัยหรือผู้ที่ต้องการทราบข้อมูลต่างๆ การตั้งด่านตรวจ การค้นตัวบุคคล การเข้าตรวจค้นสถานที่อยู่หรือสถานที่สำคัญทางศาสนาให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมตามหลักศาสนาต่างๆ

๒.๒ เชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้นำศาสนาแต่ละศาสนา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาเป็นผู้ให้องค์ความรู้ในการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์สำหรับข้าราชการตำรวจต่อศาสนิกชนต่างๆ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๒.๓ แต่งตั้งคณะทำงานย่อยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ตามที่คณะทำงานมอบหมาย

๒.๔ ดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๒

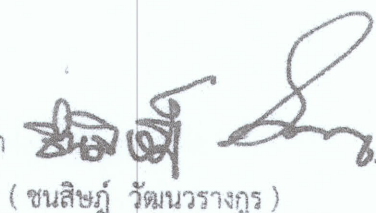
สำเนาถูกต้อง

พ.ต.อ.หญิง

(ที่ศนวรรณ สุทธิวร)

ผกก.ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมฯ บก.อก.

พลตำรวจเอก

(ชนสิทธิ์ วัฒนวรราชกุล)

จเรตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ